

Kansanääni

Nro 3/06

Kesäkuu - Elokuu 2006

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero 1,70 €
5. vuosikerta

Työttömyys tappaa

Pitkäaikaistyöttömyys maassamme näyttää alenevan vain sikäli kuin pitkäaikaistyöttömät pääsevät eläkkeelle tai kuolevat pois. Työttömän tuloilla eläminen on hyvin vaikeata. Katukuvassa työttömyys ei välttämättä näy, koska työttömällä ei ole varaa liikkua ja käydä ostoksilla. Työttömien tunteja katsastettiin työttömien mielenosoituksessa 31.5. Helsingissä. Paljon kiitosta hallituksen politiikka ei saanut.

Katso sivut 3, 4 ja 10

Kapitalistit kerjäävät EU:lle perustuslakia

Voiton päivänä (unionistien Eurooppa-päivänä) 9.5 järjestettiin mielenosoitus EU:n perustuslakia ja militarismia vastaan. 12.5 eduskunta "pyysi" hallitukselta esitystä perustuslain ratifiomisesta. "Kuollutta hevosta" piiskataan henkiin, vaikka se on kuollut Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä. Kapitalistit tarvitsevat perustuslain, hallitus ja eduskunta toimivat juoksupoikina.

Sivu 6

Yhteisrintaman rakentaminen on avainkysymys

Perinteiset "työväenpuolueet" ovat työväen asian jo ajat sitten unohtaneet. Vasemmistoliitto ja demarit peesaavat nykyistä talouspolitiikkaa, eikä myöskään SAK esitä vaihtoehtoa nykyiselle. Vappupuheissa nostettiin esiin viime päivien keskusteluja: Tarvitsemmeko Suomeen palkansaajia edustavan uuden laajoja väestökerroksia edustavan työväenpuolueen, joka esittää selkeän työväen vaihtoehdon nykyiselle.

Keskiaukeama

Sivu 2:

- * EU hyväksyi palveludirektiivinsä
- * Vakuusvaatimukset uudenlaisen ryöstämisen keinona

Sivu 3:

- * Työttömyys Suomessa
- * Olisiko jo muutoksen aika?

Sivu 4:

- * Työttömät vaativat työtä – ay-liike katselee sivusta
- * Paperi- ja sellukriisi

Sivu 5:

- * Europarlamentin ID-auto vieraili Helsingissä
- * Heikki Sipilä ja Kominform

Sivu 6:

- * Hallitus yrittää väenväkin ratifioida EU:n perustuslain

Sivu 7:

- * Sotilaallinen liittoutuminen vie Suomenkin hyökkäyssotiin, Osa 2

Sivut 8-9:

- * Vapun puheet

Sivu 10:

- * Maa – ihmeiden planeetta

Sivu 11:

- * Kuka Thomasson?

Sivu 12:

- * Valko-Venäjän tilanne tänään

Sivu 13:

- * Rotusorto meni, luokkasorto jäi

Sivu 16:

- * Tuhopoltoilla tehdään politiikkaa

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki kesäkuu 2006

EU hyväksyi palveludirektiivinsä

EU:n ministerineuvosto sopi palveludirektiivin sisällöstä ja toimeenpanemisesta maanantaina 29. toukokuuta. Palveludirektiivin aikaansaaminen on ollut pääomapiirin tavoitteena vuosia. Sen avulla työnantajat ovat pyrkineet nujertamaan ay-liikkeen vastarinnan. Heidän pyrkimyksensä on ollut työvoiman siirtely valtion työvoiman maista kalliimman työvoiman maihin sellaisilla aloilla, joissa tuotantoa ei voida siirtää halpamaihin. Näitä aloja ovat mm. rakennusala, liikenne, terveydenhoito ym.

Nyt hyväksytty palveludirektiivi on riisuttu versio alkuperäisestä esityksestä, jossa työntekijät olisivat toimineet lähtömaansa palkka- ja työehtoilla. EU:n perustuslaki kaatui Ranskassa juuri tähän. Ranskalaiset eivät hyväksyneet, että puolalainen putkimies tulee ja vie heidän omien putkimiestensä työt.

Nyt hyväksytyssä palveludirektiivissä on rajattu sen ulkopuolelle mm. julkisen sektorin palvelut mukaan lukien terveydenhoito ja kunnallinen liikenne. Myöskään direktiivi ei koske rahapelejä. Palveludirektiivin piiriin jäivät mm. kiinteistöpalvelut, mainospalvelut, rakentaminen, kauppa, koneiden asennus ja korjaus, autonvuokraus, matkatoimistot, vapaa-ajan palvelut, urheilukeskukset ja huvipuistot. Direktiivissä ei myöskään sovelleta alkuperäisää-periaatetta vaan työsopimukset määrittävät työntekemään mukaan.

Palveludirektiivi käy vielä EU-parlamentin hyväksyttävänä. Sen jälkeen alkaa direktiivin 3-vuotinen toimeenpano-aika. Tämän kuluessa EU-maihin perustetaan mm. keskitetyt asiointipisteet, joissa ulkomailta tulevat yritykset voivat keskitetysti hoitaa lupaja- sopimussasiansa. Palveludirektiivin vaikutukset voisivat tulla täydellä teholla näkyviin v. 2010.

Kauppa- ja teollisuusministeri Mauri Pekkarinen hehkutti, että palveludirektiivi tuo Eurooppaan 600.000 uutta työpaikkaa ja Suomeenkin lähelle tuhat. Näihin hehkutuksiin ei kannata uskoa -kattia kanssa. Käy aivan samoin, kuin niille suurille investoinneille, joita Suomeen piti tulla EU:hun liityttyä. Suomalaisia yrityksiä tämä direktiivi palvelee siten, että nämä pääsevät entistä helpommin siirtämään toimintonsa muihin EU-maihin. Ulkolaiset yritykset puolestaan tulevat tuomaan rakennusalan, liikenteeseen jne. omia työntekijöitään, ja nämä firmat tekevät varmasti parhaansa voidakseen itse päättää minkälaisia sopimuksia loppujen lopuksi työpaikoilla noudatetaan.

Palveludirektiivin hyväksyminen oli pääomapiireille oven avaus. Niinpä sen myötä on ay-liikkeelle rakennettu ankara taistelulentä, pystyykö se tässä tilanteessa pitämään työntekijöiden puolia, pystyykö se valvomaan kaikkia erilaisia työehtosopimuksia. Yhteiskunnan kannalta taistelulentä edelleen laajenee, pystytäänkö julkisen sektorin palvelut pitämään palvelusektorin ulkopuolella.

Vakuusvaatimukset uudenlaisen ryöstämisen keinona

Pekka Tiainen

Lamavuosien tuttua tarinaa oli, kun ihmiset menettivät asuntonsa. Pankki myi lainojen vakuutena olleen työttömäksi jääneen asunnon. Asuntojen kuplahinnat romahtivat 10 vuotta aiemmalle tasolle. Pääkaupunkiseudulla huippu-arvosta lähti puolet, keskimäärin koko maassa lähes puolet.

Jos oli ostanut asunnon korkeaan hintaan ja saanut siihen lainat, asunnon vakuusarvo putosi pienemmäksi kuin laina. Kun ei kyennyt työttömyyden takia maksamaan lyhennyksiä ja korkoja, pankki ei joutanut lyhennyksissä vaatiessa lisävakuuksia eli käyttäen vakuuskiristystä. Kun näitä ei kyennyt toimittamaan, pankki pani asunnon armosta myyntiin.

Siinä menivät säästöt ja saattoi jäädä vielä velkaakin, koska myydyin asunnon hinta oli painunut alas. Velkaantuneita pienyrityksiä panttiin konkurssiin samalla tavalla. Oli 1930-luvun lamavuosien meininki, jossa pankit laittoivat tiloja pakkohuutokauppaan. Samoin laittoivat pankit polvilleen myös Elannon, joka myi asunto- ja kiinteistöomaisuutensa. Anna-Liisa Kuitisen kanssa ainoana edustajistossa äänestimme tätä hulluutta vastaan.

Vasarat paukkuivat kuin 1930-luvun laman aikana, kun pankit pakkohuutokauppasivat talonpoikien tilat ja metsät.

Huoli kovista asuntojen hinnoista ja nuorten velkaantumisesta

Vuonna 2006 monet nuoret ovat ostaneet asunnon kovilla hinnoilla isoilla lainoilla. Korkeo on ollut alhainen ja laina-ajat ovat pidentyneet. Nyt korkoa nostetaan ja asuntojen hintojen nousu pysähtyy ja hinnat voivat laskea. Tässä on taas olemassa vaara, että kalliiden asuntojen ostajat kaikki eivät selviäkkään lainoista työttömyyden, sairauden, avoieron tai jonkin muun syyn takia. Jos hinnat eivät laske, ongelma ei ole niin suuri, koska asunto myymällä voi kattaa lainat. Mutta jos hinnat laskevat, tässä voi tulla ongelmaa ja pankki voi alkaa harjoittaa tuttua vakuuskiristystä. Hymy vaihtuu armoittomuudeksi ja häikäilemättömyydeksi. Ainakin asuntojen maksu sitoo nuoret työhön ja lapsien hankkimista helposti siirretään, jos on vielä opiskelut. Asuntotortpareiden käyttöön jäävän rahan vähyys ja epävarmuus ovat seurausta huonosta asuntopolitiikasta, jossa arava-asuntojen tuotanto on ajettu alas ja korot ovat jopa pankkikorkoja korkeampia.

Moni haluaa saada liikkumatilaa elämänsä sijoittamalla säästöjään. Kun pankkitalletuksista ja valtion obligatioista tai muista joukko-velkakirjoista saa vähän korkoa, osakkeet ovat yksi muoto. Lainan käytöllä osakkeiden ostoon halutaan lisätä hyötyä. Mutta myös vakuusryöstämisen menetelmät kehittyvät. Maailman osakemarkkinat kääntyivät loppukevällä jyrkimpään laskuun sitten 2000-luvun alun pörssiromahduksen. Se heijastui myös Suomeen. Laskun ohimenevyydestä tai siitä, onko alkanut pidempiaikainen laskusuuntaus, käydään keskustelua. Vakuusasian kannalta on merkitystä sillä, että osakkeiden ostaminen lainarahalla voi aiheuttaa pankin taholta samanlaista vakuus-

kiristystä, jos osakkeiden hinnat sukeltavat ja pankin osakkeelle antama vakuusarvo laskee alle lainasumman. Aivan kuin asuntojen kohdalla. Pankkien vakuuskiristyksellä on myös sillä tavoin laajempaa haitallista vaikutusta, että kun asiakkaita pakotetaan myymään osakkeita vakuuksien puuttumisen takia tai pankki vakuuden haltijana myy asiakkaan osakkeet vastoin asiakkaan tahtoa, se kiihdyttää osakkeiden myyntiä ja aikaansaa alenevaa kierrettä.

On niitä, jotka haluavat turvallisempaa tuottoa säästöilleen kuin osakkeet antavat, eikä varoja ole edes irrottaakaan niin paljon kuin osakkeet vaatisivat, että sillä olisi merkitystä. Niinpä on kehitetty osakkeiden johdannaisia, kuten optioita. Sana johdannainen tarkoittaa tässä sitä, että johdannaisen hinta on jollain tavalla riippuvainen osakkeen hinnasta, kun on kyse osakejohdannaisesta. On myös kaikenlaisia muita johdannaisia.

Vakuusryöstämisen optiojärjestelmän avulla

Eniten optiot ovat esillä, kun puhutaan johdon tai henkilöstöoptioista. Niillä saa oikeuden ostaa osakkeen eli ne ovat osto-optioita. Niissä option hinta on halpa ja osakkeet saa ostaa halvalla. Siksi osakkeen hinnan nousu on palkanlisää ja sitä verotetaan palkan osana.

Totalesitellä eri maailmasta on kyse, kun optioita ostetaan ja myydään pankkiiriliikkeiden kautta. Siinä ei ole hinta-aleja. Perusidea kuitenkin on suojautua hyvin jyrkiltä kurssivaihteluilta. Se ei tietenkään ole ilmaista, vaan maksetaan korvaus, preemio ikään kuin vakuutus tai luovutaan turvan saamiseksi osasta hyötyjä muulla tavoin. Myös välittäjälle pitää maksaa palkkio.

Johdannaiset mahdollistavat kuitenkin myös huumia voittoja. Tätä käytetään optioiminnan mainostamiseen, jolla turvan ja lisäottojen ohella houkutteellaan asiakkaita. Pankkiiriliikkeet ja optiojärjestelmät tarvitsevat asiakkaita, sillä se pyörii asiakkaiden maksamilla palkkioilla ja kurssivoitoilla.

Viime vuosien mittaa johdannaisoiminta on kasvanut maailmanmittassa räjähdysmäisesti. Se on alun perin kehittynyt antamaan suojaa ja se voi tasata vaihteluita. Suojausten suojausten suojausten ketjut ovat kuitenkin alkaneet muistuttaa korttitaloa, joka voi hajota käsiin koska hyvänsä. Pelätäänkin, että tästä on tullut uusi rahamarkkinoiden kriisin lähde, joka voi pahimmillaan johtaa pahoihin talouden häiriöihin ja talouden taantumaa tai lamaan.

Yksittäinen johdannaisoimintaa harjoittava voi osaltaan joutua monenlaisiin ongelmiin, vaikka osaisi johdannaisilla toimiakin. Ongelma aiheutuu muun muassa juuri pankkien ja pankkiiriliikkeiden harjoittamasta vakuuskiristyksestä tietyissä tilanteissa sekä verottajan osamattomuudesta.

Vakuuskiristys tulee vastaan silloin, kun asiakas option ostamisen sijaan myy option. Myynti voi tällöin tarkoittaa, että suostuu myymään tai ostamaan osakkeen tiettyyn hintaan, jos option ostaja niin haluaa. Ja option ostaja haluaa, jos se on hänelle edullista eli option myyjälle tappiollista. Muutoin option myyjä saa hyödyn, joka on ikään kuin vakuutusmaksu siitä, että hän suojelee option ostajaa vääränlaisilta hintavaihteluilta.

Myyjän saama korvaus, preemio, ei jää myyjän käyttöön niin kauan kuin optio on voimassa. Raha toimii vakuutena sen varalle, että kurssi heilahtaa myyjän kannalta väärään suuntaan. Itse asiassa myyjä joutuu laittamaan vielä ylimääräistäkin rahaa, lisävakuusvaatimusta, tämän varalle. Tähän asti kaikki on loogista ja selvää, mutta sitten tulevatkin ongelmat. Pankkiiriliike onkin välillä pihalla kuin lumiukko vakuustarpeista. Käy niin, että asiakas on hoitanut vakuudet laittamalla vaikka rahaa tililleen, mutta pankkiiriliike ei ole asiaa tarkistanut ja kieltää toimet, jotka ovat välttämättömiä ja asiakkaalle aiheuttava tappiota. Tai sitten pankkiiriliike laskee vakuudet väärin. Väärinlaskemisessa on useita eri mahdollisuuksia. Ja laskiessaan vakuudet väärin, pankkiiriliike taas vaatii lisävakuuksia ja kieltää välttämättömät toimet kirjallista asiakkaalta rahaa tai muita vakuuksia. Voi myös olla, että asiakas hyvin hallitsee tilantensa, mutta pankkiiriliike on pihalla ja vaatii vakuuksia varmuuden vuoksi. Osa pankkiiriliikkeistä myös kieltäytyy antamasta asiakkaalle erittelyä, miten vakuudet on laskettu. Ongelma myös on, että pankkiiriliike saattaa kesken kaiken muuttaa toiminnan sääntöjä. Tai kaupankäynti saattaa tökkä, toimeksiantoa ei saa läpi tekniikan pettäessä, tai kiireisissä tilanteissa ruuhkien takia.

Tällaiset ongelmat voi asiakas välttää, kun tietää, että pankkiiriliikkeet ovat epäluotettavia näissä asioissa, mutta isoja vahinkoja on voinut tapahtua, jos asiako on luottanut siihen, että esimerkiksi Suomessa on luotettavat toimivat järjestelmät.

Ryöstävät harakat ihmisten säästöjen kimpussa

Harakka kerää kiiltäviä esineitä pesänsä. Pankit, pankkiiriliikkeet ja rahastoyhtiöt puolestaan tarkkailevat, missä on ihmisten säästöjä, eläkeläisten, palkansaajien ynnä muiden. Ne pyrkivät keräämään nämä säästöt pesinsä, rahastoihinsa, sijoituksiin. Sopimukset on kirjoitettu niin, että jos kurssit menevät huonosti, tappio jää asiakkaalle. Rahastoyhtiö ei ota siitä vastuuta. Asiakasta rahastetaan maksuun. Tarvittaessa asiakas rahastetaan kuiviin vakuuskiristyksellä.

Syntyy myös sijoituspalvelua, mutta kehen voi luottaa tai kuka rahastaa. EU on laatinut sijoituspalveludirektiivin, jolla pitäisi karsia pois huijaaminen ja epäpätevät yritykset. Jääkö tällainen direktiivi lumehoidoksi, jolla ei ole muuta merkitystä kuin se, että ihmiset luulevat, että järjestelmät ovat luotettavia. Se taas saa laittamaan lisää rahaa pyydyksiin, ja tuottaa lisävoittoja pankkiiriliikkeille. Entä eläkerahastot. Kun ne menettävät ihmisten rahoja, siitä ei paljon kohista.

Ihmisten säästöjen turvaaminen on rahan vallan maailmassa yksi suuren luokan kysymys. Kuten myös verotuksen luottettavuuden niin, että se toimii luottavasti ja turvataan rahoitusta koulutukseen, vanhuspalveluihin ynnä muuhun. Mutta jos tavoitteet ovat hyvät ja verotukseen sisältyy mielivaltaa, se aiheuttaa verotuskielteisyyttä, joka vaarantaa mahdollisuutta rahoittaa yhteiskunnan tarpeelliset tehtävät.

**Kaikki joukolla
jäätä murskaamaan!**

Tilaa Jäänmurtaja helposti
www.mlys.net TAI MLYS ry
PL 73
40101 Jyväskylä

Työttömyys Suomessa

Kuva Helsingissä pidetystä työttömien mielenosoituksesta 31.5.2006

Juhani Tanski

Sorsan II hallitus teki vuonna 1985 kolme maamme kohtaloihin syvästi vaikuttanutta linjasta:

1. Valuuttamarkkinoiden vapauttaminen, joka tehtiin tōkerōsti ja lopulta päädyttiin pankkikriisiin ja kansallisuusvallisuuden uudelleenjakoon.
2. Päätettiin aloittaa Suomen lainsäädännön yhtenäyttäminen EY-lakien kanssa.
3. Määriteltiin maamme talouden suurimmaksi uhkaksi työvoimapula.

Päästösten seuraukset tulivat esiin vasta vuosia myöhemmin 1990-luvun alussa, kun pankkien hoitittoman luotonannon – varsinkin valuuttalainojen tyrkymisen – ja kovan rahan politiikan sekä itäkaupan vähenemisen seurauksena maamme ajautui taloudellisiin ongelmiin.

Ahon hallitus yritti ratkaista ongelmaa julkisten menojen leikkauksilla ja työttömyyden lisää-

misellä. TV-haastattelussa joulukuussa 1993 valtionvarainministeri Iiro Viinanen arvosteli Ruotsia, joka halusi säilyttää työllisyyden korkealla tasolla. Viinanen nimitti Ruotsia ”Euroopan sairaaksi mieheksi”, koska se ei tajua, että velkatalanteessa työttömyyden on annettava nousta vapaasti. Viinanen ennusti, että Ruotsi tuskailee ulkomaanvelkansa kanssa paljon Suomea piempään. Ruotsi maksoi velkansa vuosia ennen Suomea.

Uusliberalimin läpimurto

Keväällä 1991 tapahtui uusliberalimin läpimurto Suomen talous- ja sosiaalipolitiikassa. Jonkinlaisesta kansanvallasta siirryttiin rahan valtaan: pääoma saneli käytännössä hallituksen ja eduskunnan päätökset. Valtion osuus taloudellisissa toimeilaisuudessa sekä sen yrityksiä koskeva päätösvalta haluttiin minimoida. Alkoi ”Antaa mennä”-politiikan aikakausi.

Aiemmin poliittisen päätöksenteon tavoitteina oli kansalaisten

hyvinvoinnin lisääminen, työttömyyden poistaminen ja kansalaisten tuloerojen vähentäminen. Nämä asiat eivät enää kiinnostaneet uusia vallanpitäjiä: alettiin leikata peruspalveluja ja lisätä tuloeroja. Pääomatulot kasvoivat ohi palkkatulojen yhteisumman. Leikattiin sosiaali- ja terveyspalveluista ja muista peruspalveluista; vastaavasti suurituloisten verotusta alennettiin.

Aiemmin työttömyyttä pidettiin yhteiskunnan ja yksilön kannalta kielteisessä asiana. Uusliberalismin oloissa se muuttui valtaapitävien pääomapiirin katsannossa hyväksi asiaksi. Työttömyys laajeni Suomessa 1990-luvun alkupuolella kolmesta prosentista lähes parikymmenen prosentin pintaan.

Työttömyyden pakkajousto

Taloustieteellinen tutkimus muuttui vallanpitäjien toiveiden mukaiseksi. Todettiin, että työttömyys ja palkkataso vaikuttavat toisiinsa. Olennainen havainto on, että tämä riippuvuus, ns. palkkakäyrä, on eri maissa samanlainen.. Palkkajousto on noin -0.1 eli työttömyyden kaksinkertaistuminen aiheuttaa palkkojen alentumisen 10 prosenttia. Tämä merkitsee, että työlänsäädäntö, ay-liikkeen asema, ”työelämän joustavuus” tms. ei juuri vaikuta. Palkat korkean työttömyyden ympäristössä ovat matalammat kuin alhaisen työttömyyden vallitessa.

Televisiossa uutisoidaan USA:n työllisyystilastoja tyyliin: ”Eilen julkaistujen tilastojen mukaan työttömyys on pysynyt ennallaan. Tämä on suuri helpotus talousasiantuntijoille, jotka ovat selänneet

työllisyyden kohenemisen aiheuttaman inflaatiopaineita taloudessa.” Kun talousministerimme saapuvat Euforin kokouksista, he keuhuvat rinta rottingilla, miten loistavia arvosanoja Suomi on saanut talous- ja budjettipolitiikastaan. Työllisyydestä he eivät sano mitään. He eivät ehkä edes ymmärrä, että suurtyöttömyys jatkuessaan aiheuttaa vakavia yhteiskunnallisia ongelmia.

Meillä ahot, viinaset, lipposet, niinistöt, vanhaset, kalliomäet, heinäluomat, sailakset ja virtaset iloisevat budjettileikkauksista, joilla valtiontalouteen on saatu säästöä ja usein samalla lisätty työttömien määrää. Meillä ei ole tapana iloita korkeista työttömyyslukuista, vaan vakiintuneen tavan mukaan joku valtiovalan edustaja vuodattaa krokotiiliin kyneleyn työttömien päälle.

Puheiden ja tekojen ristiriidi

SDP:n Kuopion piirin piirikomitea totesi vuonna 1994: ”Nykyinen keustalusto on monetarisma, jonka pohja on uusliberalismissa. Tuloksia silläkin tietysti ajan mittaan saadaan, mutta näistä tuloksista lasku lankeaa aivan väärin. Vaikkakaan tällä uusliberalismilla ei näytä olevan mitään eroja vanhaan laissez-faire teoriaan. Taloustieteilijä Friedmanin opit ovat tulleet vain hitaammin Suomeen...”. SDP:n vuoden 1995 eduskunta-vaalijulistus lupasi: ”Kansalaisten tuella sitoudumme seuraavan vaalikauden aikana ... alentamaan työttömyyden alle puoleen nykyisestä”. Vasemmistoliitto lupasi täystyöllisyyden vuonna 2000, jos puolueen keinoja, kuten kuuden tunnin työpäivä, käytetään. Ohjelman mukaan

nuoris- ja pitkäaikaistyöttömyys poistuu 1998.

Lippon ”työllisyyden ja yhteisvastuun hallitus” julisti huhtikuussa 1995: ”Talouspolitiikan päätavoite on työttömyyden puolittaminen vaalikauden aikana”. Tosi-asiassa viisi Emu-kriteerijulkisen talouden vaje, julkistalouden velkaantuminen, inflaatio, korot ja valutaan vakaus – menivät kirkaasti työllisyystavoitteen ohi. Työttömyyden vähentäminen ei ollut hallituksen ainakaan 20 tärkeimmän tavoitteen joukossa – päinvastoin hallitus teki kymmeniä työllisyyden heikentymiseen johtaneita päätöksiä.

1990-luvun loppupuoli tarjosi oivalliset edellytykset saada aikaan käänne työllisyyskehityksessä: talous kasvoi kohisten 7-8 vuotta. Hallitus ei ole mitenkään hyödyntänyt talouden huippusuhdanteen mahdollisuuksia työllisyyden kohentamiseksi. Päinvastoin, se teki lukuisia työllisyyttä heikentäviä päätöksiä: perusturvan ja kuntien valtionosuuksien leikkaukset, maatalouden alajako, liikelaitosten ja yritysten henkilöstön irtisanomiset jne. Työllistämistä heikentävät päätökset ovat kumonnet taloudellisen kasvun tarjoaman työpaikkojen lisäyksen. Hallitus on kieltäytynyt työllisyyttä parantavista toimista: verotuksen painopisteen siirtämisestä työn verottamisesta ympäristöveroihin: energian ja raaka-ainoiden kulutuksen vähentämiseen. Hallitus kohdensi verohelputukset pääosin isotaloisille – ei alimpiin tuloluokkiin, mikä olisi väliittömästi elvyttänyt kulutuskysyntää.

Jatkuu sivulla 10...

Olisiko jo muutoksen aika?

Viisikymmentä vuotta sitten laitavassamalla oli vauhti päällä. Yleislakko oli puhaltanut siihen uutta hen-

keä. Vuoden ja yhdeksän kuukauden kuluttua olivat eduskuntavaalit. Niissä laitavassamisto sai lähes neljänneksen annetuista äänistä ja viisikymmentä kansanedustajaa. Sillä syntyi eduskuntaan niin sanottu työväen enemmistö.

Se oli komea tulos. Kaikkialla laitavassamistosta oikealle säikähdettiin ja päätettiin, että sen etenemiselle on saatava stoppi. Oikealta alkoi vilkas maanalainen liikehdintä, jolla vasemmalta istutettiin sitä hajottavia uudistuksen ajatuksia. Ne synnyttivät ristiriitoja, joiden vuoksi alkoi liikkeen hajaantuminen ja kannatuskin kääntyi hiljalleen laskuun. Tilanne paheni, kun oikeistossa laitavassamisto hyväksyttiin hovikeliposeksi. Siitä syntyi hallituskipeyttä, joka vaati poliittista tinkimistä tinkimisen jälkeen.

Ite asiassa lopullinen naula laitavassamiston arkkun iskettiin, kun eduskunta hyväksyi lain

puoluetesta. Ennen sitä puoluepamput ja kansanedustajat juokisivat pitkin maakuntia kyselemässä mitä äänestäjät ajattelivat ja halusivat. Kaiken lisäksi heidän oli pakko toimia lupauksen mukaan. Vain siten saattoi varmistaa kansan karttuisan käden tuen ja paikat eduskunnassa.

Puoluetuen jälkeen kaikki kääntyi päälleellen. Valtion puolueille antamien kymmenen miljoonan vapauttivat ne kansan ”karttuisasta kädestä”. Niinpä puoluejohtajat ja kansanedustajat juoksevat edelleen pitkin maakuntia, mutta nyt selittämässä mitä kansan pitää ajatella ja haluta.

Tästä politiikan suunnan muutoksesta johtuu, että tänään kaikki asiat ovat päin helvettä.

Valtakunnan päählehdessä (HS) kerrottiin Tilastokeskuksen suulla, että 618.400 henkeä (14 % kaikista) elää köyhissä kotitalouksissa. Heistä yksinäisten tulot olivat 974 euroa ja pariskuntien 1 461 euroa kuukaudessa tai sen alle. Tämän mukaan ei ollut köyhä eikä kipeä jos nuo tulot ylittyvä vaivaisella eurolla...

Verohallituksen tilastot kertovat aivan jotain muuta kuin Tilastokeskuksen ”tutkimus”. Se kertoo, että 2.508.088 tuloansajan (57,1 %

saajista) kaikki yhteenlasketut tulot olivat keskimäärin 798 euroa kuukaudessa. Tässä joukossa oli vain 521.456 sellaista tuloansajaa (11,9 %), joiden tulo oli keskimäärin 1 155 euroa ja 1.986.632 tuloansajaa (45,3 %), joiden tulo oli keskimäärin kuukaudessa 627 euroa kuukaudessa.

Kokoomus sanoo, että kaikki työ on arvokasta, paskaduunia ei ole olemassakaan. Kaikki työ on arvokasta. Totta – mutta 1,4 miljoonaa palkansaajaa tekee joidentavain osa- ja määrääkäsiaisia töitä, joiden palkka ei elä, se on oikeaa paskaduunia. Piste!

Köyhien määrä on moninkertainen Tilastokeskuksen ”tutkimuksiin” verraten. Sillä sen on tutkimuksilla tuotettava sitä, mitä siltä pyydetään ja siltähän pyydetään tietoa, joka ei tee leivottomaksi vaan rauhoittaa. Mitä useampi luulee olevansa ainoa pienituloisen ja köyhä, sitä mukavampaa se on hallituksella ja – kapitalisteille.

Terveystieteiden ja niiden mittavat ongelmat ovat puhuttaneet pitkään. Ongelmat ovat suuria jo nyt, vaikka suurista ikäluokista ensimmäiset tulevat ikääntyneinä kokonaan julkisen terveyden hoidon piiriin vasta viiden, kuuden vuoden kuluttua. Silloin julkinen sektori kokee kata-

strofin, vaikka sen jälkeen ikäihmisten määrä jatkuvasti lisääntyy ainakin kymmenen, viisitoista vuotta.

Tätä taustaa vasten on vastuutonta, että kiihtyvällä vauhdilla julkista terveydenhoitoa ajetaan alas ja yksityistä ylös. Yksityistä, jonka hinta työntuntia kohden, oli jo 2004 julkiseen sektoriin verraten viidenestä (20,8 %) kalliimpaa.

Todellisuudessa julkisen ja yksityisen sektorin ero julkisen hyväksi on vieläkin suurempi. Siitä on loistavana esimerkkinä Helsinki. Se perii (2005) terveyskeskukselta sisäisinä vuokrina ja poistoina 63,8 miljoonaa euroa. Tästä summasta on aiheellista vain tilojen ja kalustojen ylläpito enintään 13,8 miljoonaa. Loput vähintään 50 miljoonaa nostaa (6,5 %) aiheettomasti terveyskeskuksen kustannuksia, vaikka kaupunkilaiset ovat ne veroina maksaneet jo silloin, kun tilat, laitteet, kalustot jne. on rakennettu, hankittu.

Kilpailussa yksityisen sektorin kanssa julkinen ei edes tarvitse 50 miljoonan euron ”lisätua”. Niinpä se voi palkata terveyskeskukseen lääkäreitä, terveyden-, sairaan- ja vanhustenhoitajia 2 000 henkeä! Mutta ei, niin ei tehdä, sillä kaupungin oikeistolainen kaupunginjohto haluaa käyttää sen kapitalistien toiveiden mukaan yksityisen terveydenhoidon tukemiseen ja investointeihin, joilla

ei ole mitään tekemistä kaupunkilaisten terveyden- tai vanhus-

hoidon, ihmisten hyvinvoinnin kanssa.

Tänään laitavassamisto on sirpaloitunut. Se on hajottanut voimansa toisiaan vierastaviin puolueisiin ja ryhmittymiin. Siinä on jo muutoksen aika. Seuraaviin eduskuntavaaleihin on aikaa vain viisi kuukautta. Niistä voi alkaa uusi kaikkia köyhiä, pienituloisia, paskaduunia tekeviä ja kaikkia muitakin palkkatyöläisiä suosivan politiikan aika, mikäli – mikäli vanhat toverit yhdistävät voimansa ja nostavat salkkoihinsa luokkataistelun lipun!

Kai Konturi

Työttömät vaativat työtä – ay-liike katselee sivusta

Työttömien valtakunnallinen yhteistoimintajärjestö järjesti keskiviikkona 31.5.06 mielenosoituksen suomalaisen työn puolesta Helsingin Senaatintorilla. Tätä ennen kokoonnuttiin eduskuntatalolle, josta marssittiin Senaatintorille. Julisteissaan mielenosoittajat vaativat työtä ja toimeentuloa, sekä esittivät työttömien liikekannallepanoa. Keskusteluissa nousi esiin se todellisuus, josta julkinen media mielellään vaikeenee.

Irtisanominen Suomessa halvempaa

Mielenosoitukseen Helsinkiin oli saapunut Turusta Riitta Vesa. Hän kantoi julistetta "Suomeen töitä, osta suomalaista". Työttömäksi Riitta jäi Turun Leaf Oy:ltä. Toukokuussa 2005 tuli ilmoitus tehtaan sulkeamisesta ja myymisestä, jonka jälkeen alkoivat YT-neuvottelut. Helmikuun lopussa lähti 160 työntekijää. Riitta sai kuukauden jatkoajan ja erorahan, joka oli viikon palkka jokaista tehtyä työvuotta kohti. Sen jälkeen, kun tämä erorahalla kompensoi aika sekä pitämättä olevat lomata, on käyty loppuun alkaa eläminen ansiosidonnaisella päivärahalta. Eniten työntekijöitä ihmettyy se, että miksi piti lopettaa kannattava tehdas ja miksi Leaf Oy:n tuotantoa siirretään esim: Ranskaan tai Tanskaan, jotka maina eivät ole ollenkaan Suomea kilpailukykyisempiä. Arvioida vaan voi, että näiden maiden

vastaavat tuotantolaitokset kykenevät suuriakaan investointeja tekemättä lisäämään vastaavan määrän tuotantoaan ja myymään sen entisille Leaf Oy:n markkinoille. Yleinen arvio on, että kaikki johtuu omistajien kyltymättömästä voitontavoittelusta. Omana näkemyksenään Riitta esittää, että Leaf Oy:n tuotannon myyminen ulkomaisille yrityksille johtui ennen kaikkea siitä, että meillä Suomessa irtisanominen on halvempaa työnantajille, kuin muualla. Työttömällä ei ole helppoa. Riitta kertoo olevansa "väliinputoaja". Hän on syntynyt vuoden 1950 jälkeen, jolloin ei ole mahdollisuutta päästä minkäänlaiseen "putkeen", mutta koulutuksenkaan avulla on kuitenkin vaikea löytää uutta työtä. Vaikeampaa kuitenkin on nuorilla, joilla on elämä edessään, perheet elätettävänä ja velat maksamatta, mutta työn hakeminen kuitenkin lähes yhtä vaikeata.

Jopa patruunat olivat ihmisiä

Eduskuntatalon edustalla tapahtuivat myös Järvenpään Työttömät ry:n hallituksen edustajan Aimo Kuoppa-ahon. Aimoilla työttömyyttä kesti yli kaksi vuotta. Nyt hän toimii työttömien yhdistyksen toimitsijana TE-keskuksen yhdistelmätuen turvin. Järvenpäässä on kaikkiaan 1300 työtöntä. Heistä 280 on järjestäytyneet työttömien toimintaan. Aimo kertoo, että työllisyystilanne on edelleen heikko ja työttömien on vaikea työllistyä. Näyttää siltä, että pitkäaikaistyöttömien määrä tippuu siksi, että he pääsevät hiljalleen eläkkeelle t. sairauseläkkeelle tai poistuvat kuoleman kautta keskuudestamme. Esimerkiksi Lapin alueen työttömien määrä vähenee, koska sieltä poistuvat ihmiset ja työpaikat. Silloin ei ole työttömiäkään. Työttömästä tuntuu hyvin pahalta se, että toisaalta ihmiseltä vaaditaan yhä pidempää työuraa, mutta toisaalta töitä ei anneta. Pahimpia ovat pätkätyöt joiden varaan varsinkin nuoret eivät kykene suunnittelemaan elämäänsä. Ei voi ottaa lainaa esimerkiksi asunnon hankintaan. Työtön tulee toimeen hyvin heikosti ja jokainen "penni" tulee laskea tarkkaan. Elämää ei voi suunnitella pitkään ja monilla elämisen turvaa pelkästään sosiaaliluukku. Niillä on paremmin, jotka ehtivät hankkia asunon ennen työttömyyttä. Ongelmaksi on muodostunut myös se, että niillä joilla työtä on, palkka on niin pieni, että sillä ei elä. Joudutaan tekemään useampaa työtä, joka kuluttaa. Syyksi nykyiseen tilanteeseen Aimo näkee kasvottoman kansainvälisen pääoman, jonka pääajatus on, että "kaikki minulle nyt heti". Työnantaja ei ole enää ihminen. Kun aiemmin hallitsivat patruunat, oli tilanne kaikista huolimatta parempi, koska patruunakin oli konkreettinen ihminen, jonka oli pakko välittää

myös työntekijöistään. Ihminen ymmärretään tänään tuotanto-yksikkönä, jolla on tuotanto arvo, josta otetaan kaikki irti, jonka jälkeen se voidaan vaihtaa toiseen. Näin kasvatetaan suurta kansainvälistä pääomaa. Ja tätä meille markkinoidaan, kuin se olisi luonnon laki, jolle ei ole vaihtoehtoa.

Ay-liike jälkijunassa

Pääoman sijoittajien voiton tavoittelu on kyltymätön. Mitenkään muuten ei voi ymmärtää Leaf Oy:n tuotannosta luopumista, koska yritys oli hyvin kannattava. Näin totesi Leaf Oy:n pääluottamusmies Raimo Häikiö keskustellessamme työttömyydestä. YT-laki Leaf Oy:n tapauksessa osoittautui torskoksi. Neuvotteluissa omistaja vetosi tuotannollis-taloudellisiin seikkoihin sillä perusteella, että elintarvikealan jätin CSM:n tehtaisa eri puolilla Eurooppaa oli ylikapasiteettia ja tuotantoa siirretään näihin tehtaisiin. Näyttää kuitenkin siltä, että yhtiö rakentaa uuden tehtaan Slovakiaan, jonne siirtyy 20 % Turun tuotan-

nosta ja loppu ulkoistetaan eri puolille mm. Itä-Eurooppaan. Selvästikään tuotannollis-taloudelliset syyt eivät olleet todellinen syy Leaf Oy:n lopettamiselle. Raimo toteaa ajan olevan pääluottamusmiehelle kiireistä ja tuskaista aikaa. Alkuperäiset suunnitelmat yhtiön lähes ajamiseksi eivät ole tiukan aikataulun vuoksi onnistuneet. On jouduttu tekemään määräaikaista työsuojelmia. Ihmisille, jotka eivät ole aiemmin olleet kokeneet työttömyyttä ja uhkaa tulevaisuudelleen, kokevat tilanteen hyvin kaaottisena. Ay-liike tässä näyttää kulkevan täysin jälkijunassa. Liitosta ja sen lakimiehistä ei juuri ole ollut apua. On ihme, että SAK ei nosta meteliä siitä, että lähes päivittäin kannattavista yrityksistä sanotaan irti kymmeniä ja satoja ihmisiä. Monikaan nyt irtisanotuista ei ole saanut muuta kuin pätkätöitä. Yleensäkin näyttää siltä, että kaikki toistaiseksi voimassa olleet työt on muutettu pätkätöiksi.

Haastattelut kokosi Heikki Männikkö

Paperi- ja sellukriisi

Onkohan tässä UPM:n logossa jotain enteellistä. Sillä on raatelevat kynnet, joilla se repii työntekijöitään ja siivet, joilla se liittää maasta pois.

Reino Welling Jämsänkoski

Paperikapitalistien, paikallisten ja merentakaisen isäntien suunnitelmat eivät suostu menemään nappiin vaan puihin kerta toisensa jälkeen. Viime kevään seitsemän viikon työsulun piti laittaa Paperiliitto polvilleen kerta rysäyksellä. Hommaan oli hyvin varauduttu, koneet suolsivat paperia täysillä ulkomaan varastoihin suojaan AKT:n ja Merimiesunionin mahdollisilta tukitoimilta.

Tähän väliin haluaisin heittää Paperiliitolle ohjeen seuraavaa lakkoa tai työsulua varten. Pitäisi myös työntekijöitten kansainvälistyä niin, ettei esim. UPM:n paperia lähde markkinoille mistään maasta jos Suomessa on lakko tai työsulku.

Johtaja Tähtinen on joutunut myöntämään, ettei työnantajaapuoli saavuttanut tavoitteitaan työsululla. Miehellä lienee ollut kinkkinen paikka myöntää moinen asia. Homma ei onnistunut vaikka Suomen ns. riippumaton lehdistö antoi työnantajaapuolelle kaiken tukensa. Muistettaneen lukuisat sadut paperimiesten ja naisten ruhtinaalisista palkkoista jne.

Kun työsulusta ei ollut apua niin ryhdyttiin joukkoirotisanomisiin. Voittoa tuottava yritys kuten esim. UPM irtisanoi yli 3000 henkilöä. Kansainvälistynyt ahneus sai kasvat johtaja Jussi Pesosen muodossa. Toisaalta ymmärrän hänenkin asemaansa. Palkka on yli miljoona euroa vuodessa. Sen eteen ei tarvitse omia aivoja vaivata, kunhan tekee sen mitä omistajat ja hallitus määräävät. Pesonen on kyllä tuon asian muistanut. Hän ei ole kyllä virkakaudellaan esittänyt ensimmäistään omaa visiotaan. Raha rauhoittaa ja tekee nöyräksi, sehän on vanha totuus.

Vakavan asian keskellä tapahtuu jotain humorististakin. Metsäteollisuus ry:n varapuheenjohtaja Kai Korhosen mukaan suomalainen metsäteollisuus on kärsinyt imago-tappion lakkoilun takia.

Paperiliittohan oli peräti 2 vrk mielenilmaisulakossa. Korhosen mielestä siis 7 viikon työsulku ei aiheuttanut mitään imagohaittoja. Kuten jo aiemmin totesin, siihen oli valmistauduttu huolella, joten kai haitat jäivät vähäisemmiksi. Mitä mieltä Korhonen lienee irtisanomisten tuomasta imagohaitasta? Uskoisin sen olevan suurempaa kuin paperikapitalistit kuvittelevat. Jokainen viisas ja eteenpäinpyrkivä nuori

harkitsee kahteenkin kertaan menkö etsimään töitä paperi tai sellualalta. Se on muuttunut erittäin epävarmaksi pätkätöiksi. Nyt alalla olevat siirtyvät heti tilaisuuden tullen muualle.

Ahneella on paskainen loppu, se pätee myös puunjalostukseen. Alan tulevaisuuteen Suomessa en usko, ehkä 10-15 vuotta vielä vanhoista koneista osa pidetään käynnissä. Sen jälkeen paperi ja sellu valmistetaan Venäjällä, Kiinassa ja Intiassa. Kääntyykö puurekkojen kulkusuunta itärajalla joskus tulevaisuudessa, mahdollista sekin.

Maailmantalouden mullistukset voivat tulevina vuosina myös vaikuttaa Suomen puunjalostukseen. Jonkinlaisen mullistuksen tulee aiheuttamaan jenkkin edessä häämöttävä tappio ja pako Irakista. Sotaa käydään siellä velkarahalla ja joskus jonkun on nekin velat maksettava. Loppukaneettina esittäisin kysymyksen: Olisiko UPM irtisanonut väkään jos SAK olisi ilmoittanut sen johtavan viikon yleislakoon Suomessa?

Europarlamentin ID-auto vieraili Helsingissä

Europarlamentin ID ryhmä (Independency – Demokrati – Itsenäisyys – Demokratia) muodostuu 32:sta europarlamentin jäsenestä. Ryhmään kuuluu parlamentin edustajia sekä vasemmalta että oikealta, mutta yhteisenä tekijänä on EU:n perustuslain vastustaminen ja kansanäänestyksen vaatiminen siitä jokaisessa EU-maassa.

Ryhmä vaatii EU:hun mm. enemmän demokratiaa, kansallisten parlamenttien päätösvalan vahvistamista, toimivia sosiaali- ja terveyspalveluja sekä vastustaa pyrkimyksiä EU:n ja Naton yhteistyön ja aseellisen toimivallan laajentamisesta.

ID ryhmällä on käytössään bussi, joka kiertää koko ajan kaikissa 25:ssä EU-maassa. Suomeen auton toi touko-kesäkuun vaihteessa eduskunnan 100-vuotissynttäriltä. Perustettiinhan v. 1906 Suomeen yksikamarinen parlamentti, eduskunta, joka syrjäytti aikaisemmat säätyvaltiopäivät. Samassa yhteydessä kaikki suomalaiset, niin naiset kuin miehetkin, saivat yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden. Kiertueella ID ryhmää edustivat sen vetäjä tanskalainen Jens Peter Bonde ja Maltaa edustava Sharon Bonici. Lehtemme ei tunnuttu Bondea, koska Hän osallistui samaan aikaan Eduskunnan juhlaistuntoon, mutta Bonici oli paikalla, kun

Tässä EU:n perustuslaista kansanäänestystä vaativien MEP:pien kampanjaauto ja pikkukuvassa autossa tanskalaisen Jens-Peter Bonden kanssa työskentelevä maltalainen Sharon Bonici.

kävimme kurkkaamassa bussia Helsingin Elielin aukiolla.

Sharon Bonici selvitti ID ryhmän toimintaa ja bussin jatkuvaa kiertelyä EU-maissa, jossa tavoitteena on saada järjestettyä kansanäänestys EU:n perustuslaista kaikissa EU:n jäsenmaissa. Nyt perustuslaki on kaadettu sekä Ranskan että Hollannin kansan-

äänestyksissä, joka merkitsee perustuslain kaatumista. Vaikka joissakin maissa, kuten Espanjassa ja Luxemburgissa perustuslaki on hyväksytty, se ei muuta tilannetta.

Vielä perustuslaista aiotaan järjestää kansanäänestykset ainakin Iso-Britanniassa, Tanskassa, Irlannissa ja Puolassa. Tsekissä vielä harkitaan

kansanäänestyksen järjestämistä. Bonicin mielestä oleellista on kansanäänestys sinänsä, jos kansa perustuslain hyväksyy, niin sitten hyväksyy. Tärkeitä on, että kansa saa mahdollisuuden päättää siitä kaikissa EU:n jäsenmaissa.

EU:n perustuslain nykyisestä vaiheesta Sharon Bonici toteasi, että

todennäköisesti sitä tullaan karsiimaan ja lyhentämään. EU:n komission puheenjohtaja portugalilainen Jose Manuel Barroso on varoitellut, ettei yksittäisten maiden tulisi pyrkiä poimimaan perustuslakia käsitellessä etuja itselleen kuin rusinoita pullasta, mutta juuri näin on tapahtumassa. Uhkana on, että vaikka perustuslakia nyt karsittaisikin ja vaikka se nimettäisiin kokonaan uudelleen, karsitut perustuslain osiot pyritään hyväksymään jäsenmaiden parlamenteissa tapahtuvan käsittelyn kautta. Eihän kapitalistit halua antaa tavoitteistaan periksi.

Edelleen Bonici ennakoii, että kun EU ensi vuonna juhlii unionin 50-vuotisjuhla, jonkin verran uudelleen muotoiltu perustuslaki aiotaan hyväksyttäväksi EU:n juhla kokouksessa kaikkien 25:n jäsenmaiden päämisteillä niin, ettei missään maassa asiasta kysyttyä lupaa kansalta.

Tällöin kansanvalta olisi sivuutettu kokonaisuudessaan. Suomen osalta se tulisi merkitsemään, että se demokraattinen vaikutusmahdollisuus, minkä saimme vuonna 1906, olisi menetetty reilut sata vuotta myöhemmin, vuonna 2007. Tässä välissä kansan ääntä kuultiin edes jossakin määrin ainakin vaaleissa, vaikka silloinkin se äänestäjiin rahan voimalla vaikuttamalla osittain kumottiin.

RK/Kä

Heikki Sipilä ja Kominform

Tietokoneiden ja internetin kautta vaikuttaminen maailman asioihin on saanut aivan uusia mahdollisuuksia. Nykyisin autovuokraamossa työskentelevä valtiotieteiden maisteri Heikki Sipilä on tästä hyvä esimerkki. Hän alkoi 1970-luvulla opiskellessaan Helsingin yliopistossa miettiä maailman menoa ja yhteiskunnassa olevia epäkohtia. Prosessi kesti vuosia, mutta lopputuloksena Sipilä omaksui vahvan vasemmistolaisen maailmankatsomuksen ja halun vaikuttaa asioihin.

Tilaisuus vaikuttamiseen syntyi 1990-luvun puolivälissä, kun tietokoneet ja internet alkoivat kehittyä. Heikki huomasi, että näiden välineiden avulla oli mahdollista pyöräyttää kokonaista uutistoimistoa. Tuli mahdolliseksi levittää sellaisten imperialismin vastaisen maiden uutistoimistojen materiaalia, jota meillä valtatiedotusvälineet suorastaan kartoivat. Niin syntyi vuoden 1996 joulukuussa uutistoimisto

Kominform, joka käyttää mm. Kuuban, Korean Demokraattisen tasavallan, Kiinan, Vietnamin, Laosin ja Libyan uutistoimistojen uutisia ja levittää sitä edelleen Suomeen ja muihin länsimaihin. Ja totta vieköön, uutiset ovat faktaa ja maailma näyttää tämän jälkeen kokonaan erilaiselta kuin ennen. Paljastuu mm. että maailman eristäytyneimmäksi maaksi syytetty Pohjois-Korea on mitä vilkkaimmasta jatkuvassa diplomaattisessa, kulttuurisessa ja taloudellisessa vuorovaikutuksessa kymmenien eri maiden kanssa.

Heikki on pyörittänyt uutistoimistoaan jo kohta kymmenen vuotta. Alussa Kominformin toiminta oli hyvinkin pienimuotoista, mutta nykyään sen uutiset tulevat sähköpostin kautta reilusti yli sadan suomalaisen tietokoneelle, joukossa myös kaikki merkittävimmät tiedotusvälineet. Ulkomaille uutiset menevät englanninkielisinä yli 500:lle tilaajalle. Päivittäin Sipilän koneelle tulee toista tuhatta uutista eri

tietotoimistoilta, joista Heikki valitsee keskimäärin n. 200, jotka menevät Kominformilta eteenpäin englanninkielisiin ulkomaiseen leviytykseen. Suomalaiseen leviytykseen Heikki valitsee päivittäin 5-10 uutista, jotka hän kääntää suomeksi ja lähettää suomalaisille tilaajilleen. Vaikka mm. Helsingin Sanomat on rianannut Kominformia, sen tuotama uutisaineisto on heille ainakin kelvannut, mikä näkyy siitä, että lehden toimitus on edelleenkin kiinnostunut Kominformin aineistosta.

Kaikkeen tähän työhön Heikiltä menee noin 4 tuntia päivässä. Joskus töissä on niin hiljaista, että uutismateriaalin kanssa voi puhata töiden siitä kärsimättä. Mahdollisuus uutismateriaalin muokkaukseen on lisääntynyt, kun Heikki tällä hetkellä tekee työpaikassaan puolipäivätyötä. Suuren osan työstä Heikki sitten tekee iltaisin, joskus hyvinkin myöhään.

Kominformin suomalaiset tilaajat eivät ole mikään yhtenäinen joukko. Yksikään suomalainen puolue ei ole yksiselitteisesti sen takana. Päinvastoin muutammat esim. SKP:n jäsenet melkein karttavat sitä. Toisaalta monista "aidoista porvareista" on kehittynyt ahkeria Kominformin lukijoita.

Heikin uutistoimisto on joutunut monenlaisten hyökkäysten kohteeksi. Välillä hänen koneelleen on syydetty valtavasti roskapostia ja saatu uutistoimisto sekaisin ja toimimattomaksi, välillä hakkerit ovat hyökänneet koneelle ja poistaneet sieltä lähetyslistoja. Heikki kuitenkin kehuu avoimesti Yahoota, jonka kautta hänen sähköpostinsa toimii. Sieltä on aina uliusti ja kiittävästi nopeasti korjattu kaikki vihamielisten hakkerioiden aiheuttamat vahingot.

Kun uutistoimisto on nyt pyörinyt lähes 10 vuotta, mitä Heikki arvioi saaneensa aikaan? Toiminta on selvästi edistynyt, mitä kauemmin on kulunut Neuvostoliiton romahtamisesta. Jäljelle jääneet sosialistiset maat ja useat kolmannen maailman maat tiivistävät jatkuvasti keskinäisiä yhteyksiään. Internet on myös korvannut marxilaisen kirjallisuuden puutteen. Kun heti sosialismin kaadettua näytti siltä, ettei marxilaista kirjallisuutta enää kukaan julkaise, niin nyt internetistä sitä löytyy suuret määrät. Edelleenkin Kominformin uutistoimintaa tarvitaan ja edelleenkin ihmisten käsityksiin maailmasta pitää yrittää vaikuttaa. Nyt suurimpia uhkia on lähestyvä suursota ja maailmaa vaanivat ekologiset uhkat.

Entä millä tavalla Kominformin uutisten leviäminen saataisiin edelleenkin laajenemaan? Tähän Heikin mielestä päästään ennen kaikkea ketjuttamalla sähköpostiosoitteita. Eräs tärkeä seikka olisi tietenkin raha, jolla Kominformille saataisiin toimista sinne pari innokasta nuorta työntekijää.

Kominformin internet-sivut löytyvät osoitteesta www.kominf.pp.fi. Kansanääni suosittelee kaikille lukijoilleen

liittymistä Kominformin postituslistoille. Suomenkielisiä postituslistoille voi liittyä lähettämällä sähköpostilla blanko-viestin osoitteeseen: Kom-utiset@subscribe.yahoo.com.

Englanninkielisiä uutiset saa lähettämällä blanko-liittymisviestin osoitteeseen: com-news_subscribe@yahoo.com. Com-newslista katselee maailmaa lähinnä luokkataistelun kannalta, horisontaalisesta näkökulmasta. Listalle tulee myös tavanomaista, mutta valtamedian käsittelevästä poikkeavaa uutismateriaalia. Jäsenet voivat lähettää listalle asiallista aineistoa, mutta keskustelua tulee välttää. Kaikki viestit menevät sellaisenaan lukuisten valtamedioiden toimittajien työpöydille.

Keskeisimmät englanninkieliset uutisaineistot Kiinan kansantasavallasta, Korean demokraattisesta kansantasavallasta, Kuuban sosialistisesta tasavallasta, Libyan sosialistisesta arabitasavallasta, Vietnamin sosialistisesta tasavallasta ja Laosin demokraattisesta kansantasavallasta saat lähettämällä blanko-viestin osoitteeseen: Contra-imperial_subscribe@yahoo.com

Toimitus

KOMINFORM
Ikkuina todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi
Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivulla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Hallitus yrittää väenväkisin ratifioida EU:n perustuslain

Reijo Katajaranta

Hallitus antoi 12.toukokuuta eduskunnalle hallituksen tiedonannon EU:n perustuslaista ja sen ratifioimisesta. Tiedonanto perustui eduskunnan suuren valiokunnan kantaan, joka oli puoltanut EU:n perustuslain ratifioimista.

Kuten muistetaan, EU:n perustuslaki kaatui jo vuosi sitten Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä. Kuitenkin Suomen hallituksella on suorastaan paniikinomainen halu ja tarve saada perustuslaki uudelleen henkiin. Edelleen muistetaan, ettei hallitus ole missään vaiheessa ollut halukas päästämään kansa sanomaan mielipidettään perustuslaista.

Vuoden takaisten kansanäänestysten jälkeen perustuslaki vedettiin "tuumaustauolle". Mietittiin millä tämä "kuollut hevonen" saataisiin uudelleen henkiin. On esitetty, että perustuslakia karsitaan ja kevennetään, jolloin se olisi helpommin hyväksyttävissä. Toinen esitys on ollut, että muutetaan sen nimi, joksikin muuksi kuin perustuslaki tai perustuslaillinen sopimus. Kuitenkaan asia ei muuksi muutu, jos asiakirja edelleenkin pitää sisällään kohdat, joissa yksiselitteisesti sanotaan, että EU:n perustuslaki - tai millä nimellä sitä sitten kutsutaankaan - ohittaa jäsenmaidensa kaiken lainsäädännön ja siirtää eduskunnan päätösvalan keskeiseltä osin lopullisesti Brysseliin. Täytyy vain ihmetellä Vanhasen hallituksen ja eduskunnan luettujen ymmärtämisen taitoja, kun he eivät näitä asioita jo aivan perustuslain alkusivuilta löydä.

Hallituksen tiedonantoon tehtiin neljä muutosesitystä. Vain Keskustan Petri Neittaanmäen esitys sisälsi selvän kielteisen kannan

EU:ta vastustavien järjestöjen mielenosoitusmarssi senaattorilta eduskuntatalolle järjestettiin voitonpäivänä 9.6.06. Tällä mielenosoituksella haluttiin kiinnittää huomio eduskuntakäsittelyyn tulevaan esitykseen EU:n perustuslain ratifioimisesta. Hallituksen tiedonanto EU:n perustuslain ratifioimisesta Eduskunta käsitteli 12.5.06. Ohessa ovat tuolloin käsitellyä seuranneiden Reijo Katajarannan ja Päivi Eskolan artikkelit tapahtumista

perustuslakiin ja sen ratifioimiseen. Neittaanmäen esitys kuului seuraavasti: "Eduskunta ei hyväksy EU:n perustuslakiosopimuksen sisältöä, sopimuksen ratifiointiin ei Suomessa ryhdytä, ja sopimus alistetaan neuvoo-antavaan kansanäänestykseen, jos hallitus kuitenkin päätyy esittämään sen ratifiointia."

Vasemmistoliton Esko-Juhani Tennilän esitys oli jo perustuslailla myönteisempi. Tennilä esitti, että "eduskunta ei hyväksy EU:n perustuslain ratifiointia, vaan edellyttää hallituksen toimivan aktiivisesti sopimuksesta käytävissä jatkoneuvotteluissa Suomen etujen puolesta sekä alistavan sopimusluonnoksen käytävissä jatkoneuvotteluissa kansanäänestykseen ennen eduskunnan lopullista kannanottoa."

Kristillidemokraattien Toimi Kankaanniemen esitys oli edelleen perustuslailla myönteisempi: "Eduskunta edellyttää, että hallitus ei tuo Euroopan unionin perustuslakiosopimusta eduskunnan ratifiointikäsittelyyn, vaan toimii aktiivisesti jatkoneuvotteluissa keskeisiin yhteistyöaloihin keskittyvän perussopimuksen aikaansaamiseksi."

Kaikkein myönteisin perustuslailla oli Vihreiden Ulla Anttilan esitys: "Eduskunta hyväksyy selonteon ..., toteaa perustuslakiosopimukseen olevan sisällönsä puolesta kokonaisuutena hyväksyttävissä mutta katsoo, että perustuslakiosopimuksen nopea ratifiointi ei ole tässä tilanteessa tarkoituksenmukaista, koska sopimuksesta ei ole järjestetty kansanäänestystä, ja ilmaisee tukensa Euroopan unionin yhteiselle kehittämislle ja jatkoneuvottelujen käymi-

selte, jotta sopimus sellaisenaan tai joiltakin osin muokattuna tai täydennettynä olisi kaikkien jäsenvaltioiden hyväksyttävissä."

Kun näistä vastaesityksistä eduskunta äänesti, puheenjohtajisto ei päästänyt äänestykseen vastakkain Neittaanmäen ja hallituksen esitystä, jolloin olisi nähty, minkälaiset voimasuhteet eduskunnalla olisi todella ollut suhteessa perustuslakiin. Eduskunnan puhemies äänesti ensin äänestystavasta, jossa eduskunta hyväksyi puhemiesin esittämien esitysten vastaan Neittaanmäki. Tämän äänestysten hallitus voitti äänin 117 Jaa, 16 Ei, tyhjää 3 ja poissa 63.

Sen jälkeen äänestettiin Neittaanmäen esitys vastaan Tennilän esitys, jonka Tennilä voitti. Sitten pantiin vastakkain Tennilän

esitys vastaan Kankaanniemi, jonka Kankaanniemi voitti. Edelleen äänestettiin Kankaanniemi vastaan Anttilan esitys, jonka Anttila voitti ja lopuksi hallituksen esitys vastaan Anttila, jonka hallitus voitti äänin 104 Jaa, 24 Ei, 11 tyhjää ja poissa 60.

Tällaisen äänestysjärjestyksen järjestämisellä hallitus tehokkaasti peitti kaikenlaisen EU-kritiikin – olihan viimeiseen äänestykseen päästetty Anttilan esitys jo hyvin myönteinen perustuslailla ja lähellä hallituksen kantoja.

Suomen hallitus ja eduskunta, aikovat viedä tuhotyönsä loppuun – viedä Suomen kansalta sen ehdottoman päätösvalan maatamme koskevista asioista. Surkukupaisaa asiassa on, että eduskunta määrää ja kiirehti hallitusta ratifiointikysymyksessä. Yleensä hallitus on se joka määrää ja antaa lakiesityksiä. Eduskunta aloitti lähetkeskustelun EU:n perustuslaista ja sen ratifioinnista keskiyönä 7.6. Lähetkeskustelun jälkeen perustuslaki lähtee ennen päätöstä vielä valiokuntakerrokselle. Lopullinen ratifiointi tapahtuu myöhemmin syksyllä.

EU:n vastainen kansanrintama katsoi tässä tilanteessa, että adressin keräystä perustuslaista ja sitä koskevasta kansanäänestysvaatimuksesta tulee tehostetusti jatkaa. Tämän johdosta avasimme myös internetissä nimenkeräysadressin. Se löytyy osoitteesta www.adressit.com/evuavainimus. Lyhyessä ajassa sinne oli kertynyt jo 1300 allekirjoitusta. Käykää allekirjoittamassa tämän adressin, vaikka olisitte sen jo aikaisemmin allekirjoittaneetkin, koska tilanne perustuslain hyväksymisen suhteen on hallituksen toimenpiteiden myötä muuttunut.

Maamme myyneet kansanedustajat saatava vastuuseen seuraavissa eduskuntavaaleissa

Eduskunta kokoontui perjantaina 12.5.2006 päättämään EU:n perustuslain sisällön hyväksyttävyydestä. "Tämä perustuslaki sekä lainsäädäntö, jota unionin toimet antavat käyttäessään sille annettua toimivaltua, ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden oikeuten näiden." (I-6 artikla, korostus allekirjoittajan.) Lauseeseen siis on myös sisällytetty lupaus, että EU tulee antamaan lisää jäsenvaltioiden omaa päätäntövaltaa alistavaa lainsäädäntöä. I-1 artikla: "Tällä perustuslailla, joka ilmentää Euroopan kansalaisten ja valtioiden tahtoa perustetaan Euroopan unioni . . ."

Kansa on lukemattomissa gal-luopeissa vastannut ettei hyväksy EU:n perustuslakia ja ilmaissut tahtonsa vähintäänkin itse päättää siitä eli kansanäänestyksellä kertoa mielipiteensä. Pääministeri Vanhanen vaan tahtoo antaa maailmalle signaalin, että Suo-

messapa ei kansan mielipidettä kuunnella eikä sille arvoa anneta.

Tuntia ennen ko. äänestystä eduskunnan portaille kokoontui mukava joukko banderollein varustautuneita nuoria ja pikkuisen varttuneempiakin kertomaan ohikulkijoille mitä talon suojissa oltiin puuhailemassa. Miltei koko tämä valistunut joukko sitten siirtyi sisään seuraamaan tulevaa historiallista tapahtumaa. Historia ei kylläkään siipiään havisuttanut vaan vaietaan ja maan päättäjiä häveten käpersi ne seurattessaan demokraattisesti valitun eduskunnan äänestämistä (tosin tätä eduskuntaa ei valittu päättämään EU:n perustuslaista, sehän ei ollut silloin vielä valmis eivätkä suomalaiset edes tienneet EU:ssa valmisteltavan lakikoosteen olevan perustuslaki). He hyväksyivät EU:n perustuslain sellaisenaan sisällöltään sopivaksi ylittämään Suomen lainsäädän-

nön! Koko neljän asian täysistunto kesti vajaat 25 minuuttia. Lehtereillä oli runsaasti tyhjiä paikkoja; ilmeisesti syystä, että asiasta ei etukäteen liikoja tiedotettu – ja myös annettiin muunneltua tietoa.

100 vuotta sitten annetulla valtiopäiväjärjestyksellä siirryttiin nelisäätyisistä valtiopäivistä yleisillä ja yhtäläisillä vaaleilla valittavaan yksikamariseen eduskuntaan. Samalla perustettiin suuri valiokunta, joka vastaa toista kamaria, "ylähuonetta". Sen kokoonpano tuonin vastaa eduskunnan puoluejakoa, mutta jäsenet ovat puolueidensa valitse-misiä. Koska suurella valiokunnalla on ratkaiseva merkitys mm. EU-asioiden käsittelyssä, varsinkin kolme suurinta – siis vielä nyt – puoluetta ovat valinneet siihen "luotettavimmat" jäsenensä, ne, jotka pysyvät ruodussa.

Kansallemme ei vielä kerrota mitä muutoksia tämä perustuslaki toteutuessaan saisi aikaan. Vaikka tämä laki tällaisenaan ei voi tulla voimaan – voisi vain jos kaikki 25 jäsenvaltiota ratifioivat sen – sen hyväksyminen Suomessa epäkelponakin aiheuttaa maallemme korvaamatonta vahinkoa. Vanhanen haluaa antaa EU:n muille kansoille "positiivisen signaalin", että hän on valmis antamaan pois koko neuvotteluasemamme etukäteen sokkona hyväksymällä mitä vaan, että hän on valmis myymään kansansa vastoin sen omaa tahtoa, että hän ei halua kuunnella oman kansansa ääntä, että hän on valmis maksattamaan kansansa selkänahalla oman lautasensa "ydympödyssä" joissa Suomella tulee olemaan vain yhden prosentin päätösvalta, että Ranska ja Hollanti sekä jo aikaisemmin perustuslakia vastustaneet Tanska ja Iso-Britannia voivat suostuakseen pyytää erityisetuista ja ne maksatetaan taas meillä suomalaisilla. Mehän jo tähän asti olemme vuosittain maksaneet

Englannin jäsenmaksuja (vuonna 2005: 125 miljoonaa euroa ja 2004: 133 miljoonaa euroa, jne joka vuosi taaksepäin). Kun meillä nytkin on karsittava kaikista pienien ihmisen palveluista, mistä me otamme kasvavat jäsenmaksut ja muiden puolesta maksettavat maksut?

Hyvinvointivaltiomme alasajo voidaan kääntää kunhan EU:n jäsenmaksut, tullimaksut sekä kulut turhasta ja kallista byrokraatiasta voidaan käyttää omiin tarpeisiimme. Vanhanen ei ehkä ole ajatellut voiko EU luottaa oman kansansa pettäneeseen – hänhän on jo osoittanut epäluottavaksi. Euroopassa meille (= päättäjillemme) nauretaan avoimesti. Seuraavat eduskuntavaalit tulevat olemaan ehkä tärkeimmät Suomen historiassa – toivottavasti kansa ymmärtää ketkä ovat Suomen tähän tilaan vieneet ja siellä pitävät.

Päivi K. Eskola

Sotilaallinen liittoutuminen vie Suomenkin hyökkäyssotiin, Osa 2

Janne Rahikainen,
Esko Koivisto &
Timo Nieminen

Tämän hetkistä USA:n ja EU:n imperialistista kilpailua kuvaa erinomaisesti itävaltalainen Gerald Oberansmayr kirjassaan: "Supervalta EU".

"USA:lla ei ollut mitään huomautettavaa eurooppalaisten varustautumisesta: se oli hyvin tervetullutta imperialistisen "taakan jakamista" sillä ehdolla, että militarisoituvaa Eurooppa pysyy poliittisesti, organisatorisesti ja sotateknologisesti tiukassa riippuvuussuhteessa USA:han".

On äärimmäisen vaikeaa arvioida miten kahden kilpailevan sotilaallisen supervallan taloudelliset intressit kehittyvät tulevaisuudessa, mutta kilpailu on joka tapauksessa käynnissä sotavarustelun osalta. Kilpailu sotavarustelussa on varma merkki kovenevasta kilpailusta taloudessa so. hupenevista raaka-ainevaroista ja markkina-alueista. Tästä viitteitä saa sellaista lausunnoista joita on antanut USA:n varulministeri Strobe Talbott vuonna 1999:

"Emme haluaisi nähdä sellaista Euroopan turvallisuus- ja puolustusidentiteettiä, joka syntyy Natosta, kasvaa sitten Natosta ulos ja etäännyttää siitä"

Bushin neuvonantaja Brent Scowcroft vuonna 2000: "Minusta oli isku vasten USA:n kasvoja, että euroarmeija perustettiin, kun Kosovon sota oli vielä käynnissä"

Samana vuonna puolustusministeri Cohen: "Vain selkeästi Natoille alistetun eurooppalaisen komponentti voi saada USA:n hyväksynnän. Täysin riippumaton, autonominen eurooppalainen sotilaallinen järjestö rikkoisi transatlanttiset siteet".

Euroopan osalta sotilaallista vaikutusvaltaa ja toimintakykyä rajoittaa vielä toistaiseksi pääasiallisesti:

-Jäsenvaltioiden vielä tiiviisti kansallisiin rajoihin sidotut armeijat jotka perustuvat varusmiespalvelukseen.

EVA:n NATO:a koskevassa raportissa asia on ilmoitettu että "NATO:n piirissä on herännyt keskustelu asevelvollisuusarmeijan soveltuvuudesta muuttuneessa turvallisuusympäristössä, jossa globaalioperaatiot ovat yhä keskeisemmällä sijalla.

NATO:n puolustus suunnittelijoiden piirissä yleistä asevelvollisuutta on kritisoitu vanhanaikaiseksi, ja eräitä asevelvollisuuteen turvautuvia maita on moitittu kyvyttömyydestä tuottaa riittävästi kansainvälisiin operaatioihin soveltuvia joukkoja".

Näihin muuttuneisiin tarpeisiin ovat nyt vastaamaan suuremmissa mittakaavassa erityisesti Saksa, Ranska ja Ruotsi.

- Miksi ammattiarmeija?

Yleisesti ottaen voidaan havaita sama prosessi käynnistyneen lähes kaikissa EU maissa.

Purkamalla kansallisuusvaltuutettua puolustusvalmiutta saatiin vapautuneita varoja ja kapasiteettia siirrettyä kansainvälisiin "kriisinhallintajoukkojen" tarpeisiin. Nämä

Euroarmeija kohti kansainvälistä iskukykyä

Peittelemätöntä talouspoliittista hegemoniaa edusti Ranskan armeijan kenraali Michel Fennebresque lausuaan 1993: "Eurooppa on tiheimmin asuttu ja rikkaampi kuin USA. Jotta se voisi vaikuttaa maailmanpolitiikkaan, sillä on oltava käytössään yhtä suuri sotilaallinen potentiaali kuin USA:lla on".

Suomessakin on sotilaiden taholta esitetty tällaisten suurten kuljetuskoneiden hankintaa, mutta mihin ihmeessä me näitä tarvitsimme, jos tavoitteemme on ainoastaan oman maamme ja sen rajojen puolustaminen. Asian ydin onkin siinä, että taustalla on imperialistisia maailmanvalloitushaaveita. Näitä tarvitaan EU-armeijalle ja näiden maksajina olisivat veronmaksajat.

interventiojoukot kostuvat pääasiallisesti palkkasotilasta (eli ammattisotilasta tai sopimussotilasta).

Tästä Oberansmayr toteaa edellä mainitussa kirjassaan: "BRD:ssä luotiin rinnan maanpuolustukseen tarkoitettujen asevoimien vähentämisen kanssa 50.000 miehen vahvuiset "kriisivalmiusjoukot" ulkomaan komennuksia varten. 80 % näiden joukkojen miehistä on ammattisotilaita. Saksan armeijan sisällä on näin pieni iskuvoimainen ammattiarmeija, joka on poliittisesti ja sotilaallisesti tärkeämpi kuin koko muu armeija yhteensä", totesi rauhantutkija Tobias Pflyger 1996", ja jatkaa:

"Ranskassa korvattiin vuosien 1997 - 2001 sotaohjelma-laissa asevelvollisuus kokonaan ammattisotilaisarmeijalla. Myös muissa EU-valtioissa on siirrytty ammattiarmeijoihin. Belgia ja Hollanti ovat tehneet tätä tarkoittavat päätökset jo vuosina 1992 ja 1993. Espanja otti käyttöön ammattiarmeijan jo vuonna

2001, Portugal vuonna 2003, Italiassa muutos toteutuu vuonna 2005.

Yhdysvaltalaisen ja brittiarmatiilaisen käyttö Persianlahdella 1990-luvulla on saanut myös manner-Euroopan vakuuttuneeksi: ammattilaiset tappavat luotettavammin ja sotakomennusten "kotirintamalla" nostattama vastustus on helpompi pitää aisoissa. USA:n esimerkki osoittaa, että siirtomaavallan likaisen työn tekevät ammattiarmeijassa enimmäkseen sosiaalisiin ja etnisiin alakasteihin lukeutuvat. Yhteiskunnallisia jännitteitä saadaan näin kanavoitua periferiaan – asevelvollisuusarmeijoihin saattaa sen sijaan kerääntyä keskusten kannalta vaarallista poliittista latausta, niin kuin Vietnamin sodan aikana tapahtui".

- Varusmiehet eivät ole riittävän raakoja!

Sotilasikaakauslehti valottaa Venäjän tilannetta 2005 kesä-heinäkuun numerossaan: "Varusmiehistä, joita on palveluksessa noin 190.000 eli ole

hyökkävään sodankäyntiin, vaan puolustustehtäviin, mikä on yksi Tshetschenian sodan opetuksista. Venäjän sotilaallinen toimintakyky perustuu 130.000 sopimussotilalle, joiden määrää ollaan nostamassa 170.000:lla vuoteen 2007 eli yhteensä noin 300.000 ammattisotilaiseen".

Sen lisäksi että siirtyminen palkka-armeijoihin on välttämätöntä, jos halutaan käydä imperialistisia interventiosota, tulee yhteiskunnan sosiaalisen rakenteen sallia riittävän määrän ihmispopulaatiota, jonka sosiaaliset olot luovat puitteet ihmisten hakeutumiselle palkka-armeijoihin. Yleisesti voidaankin sanoa että yhteiskunta jossa yhteiskunnalliset olot eivät takaa ihmisille solidaarisia mahdollisuuksia tasapainoiseen ja kehittäväan elämään voidaan saada, valtion ja yksityisomistuksen pääoman yhteisellä propagandalla, palkka-armeijat näyttämään hyvältä mahdollisuudelta edistää omaa sosiaalista ja taloudellista asemaa.

- EU:n jäsen valtioiden (osa-valtioiden) erilainen suhtautuminen ja sitoutuminen USA:n sotilaallisiin ja taloudellisiin tavoitteisiin.

- Raskaan kuljetuskaluston osalta Euroopan itsenäisten sotilaallisten interventiojoukkojen operatiivinen toimintakyky on suuresti riippuvainen Amerikan Yhdysvaltain kuljetuskalustosta.

Tätä puutetta korjaamaan Suomenkin veronmaksajat joutuvat hankkimaan raskasta kuljetuskalustoa EU:n interventiojoukkojen kuljetuskapasiteettia parantamaan.

- Puuttuu totaaliseen sodankäyntiin tarvittavaa kalustoa sekä kokemusta.

Näitä puutteita korjaamaan EU on ottanut vastuulleen muutamia kriisinhallintaa tehtäviä, saadakseen kokeiltua ja hiottua sotilaallista organisaatiotaan sekä luomaan kuvaa tulevien joukkojen humanitaarista tavoitteista. Tähän viitaten vuonna 2002 Javier Solan on luonnehtinut EU:n tähänastista sotapolitiikka "vauvaksi". Kaluston osalta Euroopassa on ollut jo pidemmän aikaa käynnissä mittavat investoinnit saadakseen armeijansa täyteen sota-toimivalmiuteen ja kykyyn toimia itsenäisesti pitkiä aikoja sotatoimialueella. Asiaa valaisee Euroopan parlamentin puheenjohtaja Pat Cox:

"On yleinen erehdys kuvitella, että Euroopan maiden sotilaalliset onnistelut olisivat Yhdysvaltoihin verrattuna minimaalisia. Nykyisten 15 EU-maan arvioidut puolustusmenot yksin vuodelle 2001 olivat yhteensä 174,596 miljoonaa Yhdysvaltain menot vastaavasti 281,426 miljoonaa dollaria. Tässä on toki ero, muttei läheskään niin paljon kuin moni saattaa kuvitella. Yhdysvaltojen vuoden 2001 puolustusmenojen arvioidaan olevan 2,9 % bruttokansantuotteesta. Vastaavat luvut Ranskassa ja Iossaa-Britanniassa, jossa on Euroopan suurimmat puolustusmenot, ovat Nato lähteiden mukaan 2,6 ja 2,4 %" (lainaus lähteestä: Europäische Sicherheit, I/2004).

USA maksanut Irakin sodasta jo yli 300 miljardia dollaria

Rahoitusalan lehti Fortune arvioi numerossaan 3.4.2006, että Yhdysvallat on maksanut Irakin sodasta jo yli 300 miljardia dollaria. Se on 1000 dollaria eli noin 800 euroa jokaista yhdysvaltalaisista kohden vaasta vaariin. Kongressin budjetitoimisto arvioi, että luvassa on vielä ainakin 270 miljardin dollarin lisäkustannukset. Tämän arvion mukaan USA ei vielä vuosin pääse vetämään joukkojaan Irakista. Näissä luvuissa eivät ole mukana sodan aikaansaamat vahingot Irakille ja Irakin kansalle.

Columbian yliopiston taloustieteen professori Joseph Stiglitz arvioi, että Irakin sodan hinta voi olla jopa 2 200 miljardia dollaria. Arviossa ovat mukana muun muassa öljyn kallistumisesta aiheutuneet maailmantalouden vahingot. USA:n puolustusministeri Donald Rumsfeld ennusti keväällä 2003, että Irakin sodan hinnaksi tulisi 50 miljardia dollaria. Lasku on jo nyt kuusi kertaa korkeampi, Fortune laskee.

Kun edellä mainittuihin lukuihin lisätään Afganistanin sodan kustannukset, puhutaan vielä suuremmista luvuista. Sotien kustannukset ovat olleet osatekijä siinä, että Yhdysvalloista on tullut

maailman velkajättäjä. Maa velkaantuu kahden miljardin dollarin päivävauhtia muulle maailmalle. Vaikka talouden koko on iso, se ei kestä tällaista velkaantumisvauhtia. Epätasapainon korjaaminen voi ajaa maailmantalouden laskusuhdanteeseen ja lamaan. Parhaassakin tapauksessa tilanteen korjaamisesta aiheutuu merkittäviä ongelmia.

Yhdysvallat vahvana taloutena voi selvittää ongelmansa, mutta kun maa ostaa maailmalla vähemmän ja myy enemmän, kilpailu maailmanmarkkinoilla kiristyy, jolloin Yhdysvallat selvittää ongelmia muiden maailman maiden kustannuksella. Uppoaminen sotiin voi kuitenkin tehdä tilanteen vaikeaksi isollekin maalle. Vaikutta lisää Yhdysvaltojen kannalta Iranin ydinaseohjelmakysymys, jossa Yhdysvallat yrittää saada tuloksia painostamalla, mutta Iran tietää Yhdysvallat vaikeudet Irakissa.

Pekka Tiainen

Yhteisrintaman rakentaminen on avainkysymys

Pekka Tiainen

UPM ilmoitti keväällä vähentävänsä 3000 työpaikkaa Suomesta ja sulkemalla maineikkaan Voikkaan paperitehtaan. Fortum on vähentänyt henkilöstöä saman verran ja on nostanut sähkön hintaa 35 %. Molemmat yhtiöt ovat toimillaan kartuttaneet johdon optioita, jotka rahat on ulosmitattu irtisanottujen palkkoista ja sähkön hinnan korotuksilla ulosmittaamalla pienet eläkkeiden, työttömyyspäivärahojen ja opintotukien korotukset herrojen taskuihin. Molemmat tapahtumat kertovat räikeästä vääryydestä tämän päivän Suomessa. Tämä vääryyden vahvistaa rikkailta poistettu varallisuusvero.

Maailman tasolla pääoman valta on kasvanut. Rikkaimpien osuus maailman tuloista ja varallisuudesta kasvaa. Palkkojen osuus kansantulosta on alentunut Suomessa, muttei vain Suomessa vaan yleisesti perinteisissä teollisuusmaissa.

Globalisaatio jakaa työpaikat maailmanlaajuisesti uudelleen hävittäen niitä yhtäällä ja synnyttäen toisaalla siellä missä voitot ovat suurimmat, palkat pienimmät ja työehdot heikoimmat. Pääomien vapaa liikkuvuus mahdollistaa lähden sieltä, missä työntekijät puollustavat oikeuksiaan ja siirtymisen sinne, missä voittojen saalistus on mahdollista. Suomi on ollut tässä kehityksessä häviöjä. Se näkyy katkuvana massatyöttömyytenä ja työntekijöiden aseman ja työehtojen heikentymisenä. 10 vuodessa suomalaisten yritysten ulkomailla olevien työpaikkojen määrä on lisääntynyt yli 150 000:lla eli yli kaksinkertaiseksi nyt jo yli 300 000 työpaikkaan. Suomalaisella työllä hankittu raha virtaa maasta monin eri tavoin. Otettaessa euro käyttöön, luvattiin päinvastaista, investointeja Suomeen. Jo silloin tiesimme, että tämä ei ole totta.

Samaan aikaan suomalaisen suuryritysten omistus on liikunut ulkomaisiin käsiin. Suomen kansantalouden kannalta Suomen vaaratekijänä on, että pörssiyritysten omistuksesta puolet ei ole enää Suomessa. Keskeisissä suuryrityksissä ulkomainen omistus on hallitseva. Pääoman ja työpaikkojen lähden ohella suurena vaarana on pääkonttorien lähtö, kun uudet omistajat niin haluavat. Nordea jo siirtää pääkonttorinsa Ruotsiin. Elqoteq kaavailee konttorinsa siirtämistä esimerkiksi Unkariin. Vikingin ja Siljan pääkonttorit ovat vielä toistaiseksi olleet Suomessa verohelpotusten takia. Vaikeus onkin, että kun pääkonttorit lähtevät, Suomi menettää niiden maksamat yhtiöverot ja paljon muita tuloja.

Pääomapiirit vaativat yhtä uusia vero- ja muita etuja käyttäen hyväksi uhkausta lähteä maasta, jos tahtoon ei suostuta. Kuudennen ydinvoimalan vaatimus on yksi tällainen asia. Ei ole kyse siitä, onko se tarpeen ja onko vaihtoehtoja, vaan painostuksesta, jossa uhkauksena on pääoman lähtö, jos vaatimuksiin ei suostuta. Kansainväliset kaivosyhtiöt puolestaan tekevät valtauksiaan jo suomalaisten kotien pöyhällä aikomuksenaan viedä Suomen maaperän rikkauDET käsistämme.

Olemme huonon politiikan seurauksena ajautuneet tilanteeseen, jossa päätösvalta karkaa

kansan ja kansan valitsemien päätäjien ulottumattomiin. Kansa syrjäytetään omista asioista päätömisestä. Sen seurauksena päätökset eivät ole kansan edun ja oikeustajun mukaisia.

Päätösvalan karkaaminen koskee päätösvalan kaikkia tasoja. Taloudellinen valta siirtyy muualta kuin Suomesta johdettujen globaalitasolla toimivien suuryritysten käsiin. Hallituksen piirissä kaavailaan, että EU:n perustuslaki hyväksyttiin Suomen eduskunnassa EU-puheenjohtajakauden edellä. Se merkitsee Suomen itsenäisyydestä ja täysvaltaisuudesta luopumisen sinetöimistä. Emme saa enää päättää omista asioistamme myöskään valtiollisella tasolla emmekä niissä asioissa, jotka ovat kansalaisia lähellä ja kansalaisille tärkeitä.

On kyse vastuun pakoilusta kansalaisilla tärkeissä kysymyksissä, kun useat tahot Suomessa ajavat Suomea sotilasliitto-NATO:n jäseneksi. Uhkat eivät ole luonteeltaan sotilaallisia. Suurin turvallisuusuhka koskee oikeutamme päättää asioistamme Suomessa ja työn ja toimeentulon turvaa sekä ympäristöön kohdistuvia uhkia. Suuri turvallisuusuhka koskee työsuhdeturvaa. Joka kuukausi irtisanoitaan tuotannollis-taloudellista ja vastaavista syistä 2000 työntekijää. Vuodessa se merkitsee noin 25.000 työntekijää ja laman aikana ja sen jälkeen puolta miljoonaa irtisanomista, joista osa on kohdistunut samaan henkilöön useammin kuin kerran. Irtisanomiset ja työpaikan menettämisen uhka on tehokas kurinpidollinen keino, jota käyttämällä pehmennetään ammattiyhdistysliikettä nykyisessä Euro-Suomessa. Samoin maailmanlaajuisesti suurimmat turvallisuusuhkat koskevat ihmisten oikeutta työhön ja toimeentuloon ja sosiaalisia ongelmia, nälkää, köyhyyttä, kuivuutta ja muita ympäristöongelmia sekä eriarvoisuuden lisääntymistä. Niihin pitää hakea ratkaisuja ja poistaa konfliktien syitä sen sijaan, että lisätään sotilaallista varustelua ja käytetään imperiaalistia uhkaamista, painostamista ja alistamista.

Me olemme samanlaisessa tienhaarassa kuin työväenliike 100 vuotta sitten: haluamme valita paremman vai huonomman tulevaisuuden. Työväenliike halusi valita paremman tulevaisuuden. Valinta johti toimintaan, jolla saavutettiin paljon myönteisiä tuloksia. Sotia ei kumminkaan kyetty estämään ja tuli myös paljon epäonnistumisia. Kaikesta siitä meidän on tarpeen ammentaa kokemusta.

Kaikkein tärkein kysymys vaikuttamisessa on kysymys yhteisrintaman rakentamisesta. Yhtenäistä kansaa ei voi voittaa, lauloivat chileiläiset. Italian ammattiyhdistysliike kaatoi yrityksen heikentää irtisanomissuojaa Berlusconi esityksellä, että irtisanottua ei tarvitse palkata takaisin, jos pian irtisanomisen jälkeen otetaan lisää henkilökuntaa. Hallituksen esitys kaadettiin lakkoliikkeellä, jossa kukin ammattiliitto oli vuoron perään päivän lakossa kunnes hallitus joutui perääntymään. Nepalin katumiehenosoitusten tuloksena kuningas joutui palauttamaan parlamentin vallan. Venezuelassa ja muualla Etelä- ja Keski-Amerikassa kansan tuki muutokselle on avannut mahdoll-

lisuuden luoda maiden yhteistyöryhmittymä, joka ei enää olisi alistainen yhdysvaltalaiselle pääomalle.

Suomessa yhteisen rintaman rakentaminen on kohdannut monia vaikeuksia alkaen siitä, kun SKDL meni hajalle. Kaikkein suurin kynnyks yhteisrintaman rakentamisessa on siinä, osaamemko riittävästi kunnioittaa erilaisia mielipiteitä. Jos pakotetaan kaikki olemaan samaan mieltä käytännössä kaikista kysymyksistä, yhteistä voimaa ei kyetä rakentamaan eikä muutosta aikaansaamaan.

On tärkeä keskittää yhteinen vaatimusliike tärkeisiin pääkysymyksiin. Niitä ovat oikeus työhön, työsuhdeturvaan, toimeentuloon ja peruspalveluihin jokaiselle, yhteiskunnallisen tasa-arvon saavuttaminen ja oikeudenmukainen tulonjako. Yhteistä on kansanvallan ja Suomen täysivaltaisuuden turvaaminen, sotilaallisen liittoutumisen torjuminen ja yhteistyöhön rakentuvan ulkopoliittikan peruslinjan turvaaminen siten, että oikeutamme päättää omassa maassamme asioistamme ei loukataan, vaan sitä kunnioitetaan, kuten kunnioitamme kaikkien kansojen oikeutta. Ympäristön pilaamisen pysäyttäminen kuuluu yhteisiin tavoitteisiin. Tärkeää on vääryksien oikaiseminen ja oikeuden käytön riippumattomuus taloudellisesta ja poliittisesta eliitistä ja sen turvaaminen, että kansalaisille on tehty mahdolliseksi ajaa oikeuksiaan riippumattoman oikeusjärjestelmän kautta. Tavoitteissa ei lue sosialismi tai kommunismi, koska on tarve koota laajaa yhteisrintamaa, jossa sosialismia ja kommunismia kannattavat ja muulla tavalla näihin kysymyksiin suhtautuvat ovat tasavertaisessa yhteistyössä mukana ilman syrjintää mihinkään suuntaan. Tärkeää on, että nojataan kansan tahtoon laajoissa yhteiskunnallisissa kysymyksissä ja edetään kansan tahdon mukaisella tavalla.

On tarpeen, että yhteiset tavoitteet konkretisoidaan yhdessä. Yhteistyössä mukana olevilla on silloin oikeus ajaa omia tavoitteitaan erityiskysymyksissä, eikä pelkästään oikeus, vaan on tärkeä osa yhteisrintamaa, että mukana olevat saavat näkyvyyttä omille tavoitteilleen ja painotuksilleen. On hyväksyttävää, että tällaisissa asioissa voi olla myös erilaisia näkemyksiä ilman, että jollain tavoin painostetaan yhdenmukaisuuteen.

Nimellä Suomen Työväen Puolue liitämme liikkeen rakentamisen Suomen työväenliikkeen juuriin samalla kun rakennamme 2000-luvun tulevaisuutta. Tällä tavoin rakennettuna yhteisrintama voi olla yhteistä rintamaa kokoava laajasti yli nykyisten puoluerajojen ja murtaa esteet, joita nykyiset poliittiset raja-aidat asettavat muutoksen tielle. Vuoden 2007 keväällä ovat seuraavat eduskuntavaalit. Näistä lähtökohdista olisi mahdollista rakentaa yhteistyötä myös näitä eduskuntavaaleja varten.

Nämä ovat haasteita keskukselle. Onko tämä oikea tie työssä ja toiminnassa rauhan, kansanvallan, työn ja toimeentulon, ympäristöstä huolehtimisen ja kansojen oikeuksien kunnioittamiseen rakentuvan kansainvälisyyden puolesta vappuna 2006?

Helsingin Vappumarssi onnistui sittenkin, vaikka SKP:n taholta heitettiin vappumarssin kokonaan Helsingin ammatillisen paikallisyjärjestön järjestettäväksi omavaltaisesti rekisteröimään vappumarssitoimikunnan itselleen, vappumarssi oli myös rekisteröidyttävä, nyt nimellä Helsingin vappumarssiyhdistys ry. Luovutettiin vappumarssiyhdistyksen marssi kuitenkin niin, että marssit näyttäivät yhdeltä marssilta, työväenmarssija soittava kaiutinauto oli marssien välissä. Yhteensä marssi muut entiseen vappumarssiyhdistykseen kuuluneet seurasivat Vappumarssin HAP juhli Helsingin rautatienrantaan yhdessä SDP:n ja Vasemmistoliiton kanssa. Vappumarssiyhdistykseen kuuluvat järjestöt juhlivat Kiasamalla.

Julkaisemme tässä lyhennelmä valtiotieteiden tohtorin Pekka Tiaisen puheesta Heikki Männikön puheesta Hermannin kerholta. Valokuvat Helsingin vappu-

Kysymys ja taistelu äänioikeudesta jatkuu

lta heiteltiin kapuloita rattaisiin oikein urakalla. SKP olisi halunnut siirtää ja järjestettäväksi ja lakkauttaa Helsingin vappumarssitoimikunnan. Myntään n, vappumarssiperinteen Helsingissä 1990-luvulla alun perin pelastaneiden distys ry. Lopputulos oli, että järjestettiin kaksi eri marssia, HAPin marssi ja t yhdeltä marssilta, niiden marssireitti oli sama, vain Vappumarssiyhdistyksen nsä marssijoita oli pitkälti toista tuhatta. SKP kulki HAP:in marssin mukana, vappumarssiyhdistyksen marssia. Perillä sitten pidettiin kolmet vappujuhlat. ministoliiton kanssa, SKP juhli yksinään Kaisaniemen puistossa ja lähinnä

laisen puheesta Kiasmalla ja EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtajan ngin vappumarssilla.

Heikki Männikkö

100 vuotta äänioikeuden saamisesta

Näin päivinä tulee tarkalleen 100 vuotta siitä, kun Suomen kansa suurlakon avulla taisteli itselleen äänioikeuden ja yksikamarisen eduskunnan. Sen jälkeen ns. porvarillisen demokratian puitteissa äänioikeutta on käytetty menestyksellisesti. Sodan jälkeen, kun työväenliike oli voimakas ja elettiin vielä aikaa, jolloin Suomen eduskunnalla oli sanansa sanottavana maamme politiikassa, myös äänioikeus ratkaisi monia asioita. Kovan taistelun tuloksena luotiin mm. lapsilisäjärjestelmä ja kokonainen perusturvaverkosto.

Äänioikeus otettu jo pois

Toisin on tänään. Eduskunta meillä ei päätt enää juuri mistään. Kaikki tulevat valmiiksi pureskeltuina EU:sta ja uusokeistolaisen talouspolitiikan raamit eivät yleensäkään anna eduskunnalle mahdollisuutta itsenäiseen päätöksentekoon. Eli tässä mielessä äänioikeus meiltä on jo otettu pois. Äänestämällä voimme vain hyvin vähän vaikuttaa omiin asioihimme.

Äänioikeus vaarallista päättäjille

Todellinen äänioikeus on tänään yhteiskunnan valtaapitäville hyvin vaarallista. Tämä nähtiin, kun Ranskan ja Hollannin kansat äänestivät pääomapiirien pettaaman EU:n perustuslakiluonnoksen nurin. Tämä ei todellakaan ollut pääomapiirien, heidän etujaan ajavan sosialidemokraattisen ja porvarillisen puoluekoneiston mieleen. Näyttää siltä, että enempää kansanäänestyksiä asiasta ei haluta järjestää. Nämä kansanäänestykset erosivatkin tavallisiin eurooppalaisiin parlamenttivaaleihin nähden siinä, että nyt oli mistä äänestää. Kun parlamenttivaaleissa ei ole enää vaihtoehtoa, koska kaikki puolueet ajavat uusokeistolaista EU- suuntausta, niin perustuslaki- kansanäänestyksissä sellainen oli. Voitiin joko hylätä tai hyväksyä. Ja osoittautui, että pääomapiireille on hyvin vaarallista antaa kansan päättäväksi todellisia asioita.

Miten äänioikeutta vyörytetään?

Äänioikeutta poljetaan monin tavoin. Tunnetusti Suomen kansa ei hyväksy Nato- jäsenyyttä. Vain 21 % kannattaa sitä. Tämän tiedon varassa päättäjien on hyvin vaikea lähteä hakemaan Nato- jäsenyyttä. Nyt he ovatkin keksineet ovelan keinon. Eräässä TV- uutisten kyselyssä kysyttiin, että voisitko tukea Nato- jäsenyyttä, jos presidentti ja pääministeri perustelluista syistä päättävät sitä hakea. Tässä tapauksessa 49 % vastanneista katsoi voivansa tukea valtionjohtoa. Ja välittömästi tiedotusvälineet toitoivat, että 49 % tukee Nato- jäsenyyttä. Näin valtapuolueet "vedätävät" Nato- kannatusta ylöspäin, saadakseen Nato- keskustelun haluamilleen urille.

Presidentit ja pääministerit eivät ole auktori-teettejä

Kaikkien tulee tietää, että meidän presidenttimme ja pääministerimme eivät tässä kysymyksessä ole millään tavalla suurempia auktoriteetteja kuin kuka tahansa meistä. He ovat Nato-

kysymyksessä taivutettavissa suupääoman tahtoon ja tämä näkyy myös selkeästi heidän lausunnoista. Viimeinen virhe meiltä olisi luovuttaa äänioikeutemme presidentin ja pääministerin haltuun. Äänioikeutta tänään suorastaan raikataan monin tavoin ja siitä syystä meidän tulee olla varuillamme.

EU-perustuslaki kivennä gässä

Äänioikeudesta on kysymys siinäkin, kun maamme herrat ovat panneet alkuun prosessin jo tuomion saaneen EU:n perustuslakiluonnoksen ratifioimiseksi Suomessa. 7.4.06 suuren valiokunnan käsitellyssä perustuslakiluonnos hyväksyttiin, vaikkakaan ei täysin yksimielisesti. Mikä sitten tällaiseen menettelyyn voisi olla syytä? Ehkä se, että Suomi haluaa edelleenkin olla EU- isäntien mallioppilas ja mielistellä puheenjohtajakautensa alussa EU:n isäntämaita. Ehkä taustalla on se, että jotkut piirit näkevät mahdollisuuden vielä "piiskalta kuollut hevonen henkiin". Kansalta asiaa kuitenkaan ei aiota kysyä.

Ja mitä tämä perustuslaki sitten kaiken kaikkiaan sisältää?

Se vie toteutuessaan lopullisesti maaltamme kaiken päätösvalvan, sillä todetaanhan siellä, että "tämä perustuslaki sekä lainsäädäntö, jota Unionin toimeilimet antavat käytäessään sille annettua toimivaltaa ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden oikeuteen nähden". Ja se vie päätösvalvan ulko- puolustus- ja turvallisuuspolitiikassa, koska siellä todetaan, että "Unionilla on toimivalta määrittellä ja toteuttaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, mihin kuuluu myös yhteisen puolustuspolitiikan asteittainen määrittely".

Perustuslakiluonnoksen mukaan jäsenmaa antaa päätösvaltansa Unionille, koska se toteaa, että "Jäsenvaltiot käyttävät toimivaltansa siltä osin kuin Unioni ei käytä omaansa tai on päättänyt lakata käyttämästä sitä". Se mitä meidän tulee tässä syvästi ihmetellä on, että Suomen oman perustuslain mukaan ylin valta maassamme kuuluu kansalle ja nyt kuitenkin aiotaan hyväksyä uusi perustuslaki, joka menee meidän oman lakimme ylitse. Perustuslakimme mukaan perustuslain muuttaminen vaatii yhdessä eduskunnassa 5/6 äänten enemmistön. Kuitenkin tämä aiotaan hyväksyä yksinkertaisella enemmistöllä. Eli maassamme todella hankitaan valtiopetosta, kuten 7.4.-06 suuren valiokunnan kokouksen yhteydessä Eduskuntatalolle kokoontuneet mielenoittajat totesivat.

Ei pääoma anna periksi

Joku voi nyt sanoa, että tämä perustuslakiluonnos ei kuitenkaan toteudu vaikka Suomi sen ratifioisi. Olennaista tässä asiassa on kuitenkin se, mihin maamme päättäjät ovat valmiita menemään. Tulee kiinnittää huomio siihen, että he ovat valmiit hyväksymään kaiken mitä perustuslakiluonnos sisältää ja se merkitsee, että eivät pääomapiirit aio antaa periksi. Pääoma tarvitsee EU:lle perustuslain, jolla se hallitsee. Vaarana on, että nyt kun tämä perustuslakiluonnos on jäissä, suunnitellaan uusi peruskirja, johon sisällytetään se kaikki olennainen mikä tässä perustuslakiluonnoksessa oli. Ja tästä ei kansan anneta äänestää.

Meidän tulee olla hyvin valppaina.

Suomen Työväenpuolueestako vaihtoehto kovalle kapitalismille??

Vaihtoehtoon etsiminen kovalle kapitalismille ja EU-suuntaukselle korostuu nyt jälleen tulevien eduskuntavaalien alla, kun joudumme valitsemaan minkälaista taktiikkaa käytämme omassa vaalityössämme. Näkemysmme mukaan, vaikka Sosialistinen ja kommunistinen liike kokivat väliaikaisen tappion kapitalismin vastaisessa luokkataistelussa, niin ei meidän ideologiamme ja tieteellinen marxilainen yhteiskuntakäsitksemme ole kokenut minkäänlaista tappiota. Näkemysmme mukaan nykyisessä tilanteessa tarvitaan marxilais-leniniläisen yhteiskuntakäsitkseen omaava puolue, mutta myös laaja kansanrintama, joka tekee työtä suuren pääoman valtaa ja kovaa talouspolitiikkaa vastaan demokratian puolesta.

On palautettava valta takaisin kansalle. On taisteltava uudelleen äänioikeus. Toisaalta myöskään ihmiset eivät siirry ensi vaiheessa sosialismin kannattajiksi. Kommunistinen puolue ei voi korvata yhteiskuntakehtyksen porvarillisdemokraattisen kehityksen vaiheessa laajaa kansanrintamaa. Mutta kansanrintamakaan ei voi syntyä, ellei puolue ole sen "moottorina" ja tuo tähän kehitykseen mukaan tieteellistä yhteiskuntanäkemyä. Tämä sama ajatus esitettiin selkeästi meillä jo SKP:n 15. ylimääräisen edustajakokouksen päälinjan määrittelyssä. Tähän ajatukseen perustuen on myös käynnistetty keskustelu Suomen Työväenpuolueesta. Luonteeltaan tämä muistuttaisi perinteistä SKDL:ää ja olisi samalla kansanliike ja yhteisrintama nykyisen kovan talous- ja yhteiskuntapolitiikan muuttamiseksi. Me EU:n Vastaisessa Kansanrintamassa olemme jo pitkään esittäneet, että EU:n vastustajien olisi oltava tällaisen kansanrintaman runkona. Se perustuu siihen, että EU on sama asia kuin tämä nykyinen kova yhteiskunta- ja talouspolitiikka. Jossain vaiheessa kansan tarve on kumota ja muuttaa nykyinen politiikka ja se merkitsee myös EU-suuntauksen kumoamista.

Hyvät toverit!

EU ja nykyinen kova talouspolitiikka ovat yksi ja sama asia. Oikeastaan tänään taistelu äänioikeudesta jatkuu ja kovenee, koska keskeisin asia on miten kansan näkemykset saadaan kuuluiin. Viime vuosien raju yhteiskunnallinen muutos on heittänyt meidät takaisin kapitalismin vaiheeseen, joka muuttanut lähinnä ensimmäistä maailmansotaa edeltävää aikaa. Toisaalta työväenluokka on kokenut nopean yhteiskunnallisen muutoksen, jossa se ei vielä kykene toimimaan asemaansa ja historiallista merkitystään vastaavalla tavalla. Mutta ajan merkit osoittavat, että rajut yhteiskunnalliset muutokset ovat ovelia. On ratkaistava kysymys löytääkö kansa väylän mitä taikua vaikuttaa asioiden kulkuun. Nyt on myös meistä kiinni mihin suuntaan kehitys lähtulevaisuudessa kääntyy. Jatkakaamme keskustelua Suomen Työväenpuolueen järjestäytymisestä.

Maa – ihmeiden planeetta

Kuvassa kaunis maapallo - ihmeiden planeetta - kuvattuna kuun horisonttia vasten ensimmäisellä kuulennolla heinäkuussa v. 1969.

Kuluneen kevään aikana TV1:n Prisma tiedesarja esitti 6-osaisen japanilaisten tekemän tiedeohjelman maapallon katastrofien vaikutuksesta maan elämän historiaan. Ohjelman ongelmapiiri kuuluu kommunisteille. Kaikki marxismin klassikot olivat kiinnostuneita maan elämän historiaan. Ohjelman historiasta myös luonnontieteistä, koska ne ovat perustavanlaatuisen osa materialistista maailmankuvaa.

Ohjelma esitti rohkeita oletuksia, mutta kyllä niille vahvoja todisteitakin löytyi. Erityisen paljon ohjelma nojasi geologistin ja arkeologisiin kaivauksiin. Osoittautui, että maankuoren fossiililöydöksiä löytyy aina vain uusia ja uusia.

Rohkea oli ohjelman väite, että maapallo on ollut kahteen kertaan täysin jäässä. Puhutaan ns. lumipalloomasta. "Umpijääkaudesta" ensimmäinen olisi ollut n. 2 miljardia vuotta

sitten ja toinen olisi ollut n. 800 – 600 miljoonaa vuotta sitten. Todisteina teorioilleen ohjelma esitti geologien löydöksiä. Kaksi miljardia vuotta vanhoissa kivikerrostumissa oli havaittavissa samanlaisia siirtolohkareita, mitä jääkaudet ovat meillä Suomessakin heitelleet. Ja kun on sitten laskeskeltu mannerlaattojen liikkeitä jäähmetyneiden kivien magneettisen napaisuuden avulla, niin joidenkin näistä siirtolohkareista olisi pitänyt sijaita päiväntasaajalla. Jos siis päiväntasaaja oli jään vallassa, niin silloin koko maapallon oli oltava jään peitossa.

Ohjelmassa selvitettiin ansiokkaasti syitä tällaiseen lumipalloomiin. Ainakin ensimmäiseen lumipallovaiheeseen ohjelmalla oli järkipäiväinen teoria. Sen aiheutti itse elämän eli kasvien aikaansaama maan happimäärän kasvu ilmakehässä. Sitä aikaisemmin maan ilmakehässä oli suuret määrät metaania, joka on hyvin voimakas kasvihuonekaasu ja piti sitä ennen maapallon lämpimänä. Kun

viherlevät alkoivat kolmisen miljardia vuotta sitten tuottaa happea, se alkoi "syödä" ilmakehän metaanivarastoja – happi ja metaani yhtyvät ja eliminoivat toisensa hyvin tehokkaasti. Tästä syystä kun happimäärä kasvoi, metaani väheni vastaavasti. Lopulta kasvihuoneilmio menetti tehonsa ja koko maapallo jäättyi aina päiväntasaajaa myöten. Elämä selvisi tuosta kriisistä vain maan tuliperäisen toiminnan ja kuumien lähteiden ansiosta. Lumipallovaihe päättyi siihen, että tulivuoret kuitenkin toimivat ja toivat ilmakehään suuria määriä uutta hiilidioksidia, joka jäi ilmakehään, koska se ei voinut imeytyä meriin, jonne se olisi normaalisti liuennut. Näin kasvihuoneilmio jälleen voimistui ja jäät alkoivat sulaa.

Toisesta jääpallovaiheesta sen sijaan ei ohjelmalla ollut esittämättä kunnollista teoriaa, päinvastoin, ohjelma ei selvittänyt miksi globaali jääkausi olisi saanut uudelleen yllätyksen, kun tiedetään, että ilma-

kehässä on ollut runsaasti hiilidioksidia. Aikojen kuluessa sitä on päinvastoin poistunut ilmakehästä runsaasti. Siitä syystä meillä nyt on mm. öljy- ja kaasukentämme, kivihiilivaramme ja maaperässä suuret määrät kalkkikiveä, joihin kaikkiin on sitoutunut hiiltä.

Suurten katastrofien vaikutuksesta elämän kehitykseen hyvänä esimerkkinä oli n. 250 miljoonaa vuotta sitten tapahtunut massasukuputto, jossa 95% maan ja merien kasvi- ja eläinlajeista tuhoutui. Kysymys menee taaskin ilmaston radikaaliin muutokseen, joka on saanut alkuunsa maan vulkaanisesta toiminnasta. Tuolloin 250 miljoonaa vuotta sitten Siperian alueella tapahtui geologien tutkimusten mukaan hyvin voimakas ja laaja-alainen tuliperäinen purkaus, joka lämmitti ympäristöään siinä määrin, että maaperään, merenpohjiin ja soihin sitoutunut jäinen metaani-hydraatti alkoi sulaa ja siinä oleva metaani sekoittua ilmaan. Tästä syntyi uusi voimakas kasvihuoneilmio, joka maan lämmitessä toi noidankehän lailla aina vain lisää metaania ilmakehään. Maapallon lämpötila kasvoi sietämättömästi. Kuumuus kuivatti maan ja tappoi suuren määrän eläinlajeja. Ja kun metaani ja happi eivät sovi yhteen, seurasi toinen katastrofi: Ilmakehän happipitoisuus, joka oli sitä ennen ollut n. 30% putosikin yhtäkkiä 10%:iin. (nykyisin ilmakehässä on hapetta 21%). Tällainen ilmakehän happipitoisuuden romahdus pakotti eläimet kehittämään hengitystoimintaansa. Tulevien nisäkkäiden esivanhemmille kehittyi keuhkot ja pallean hengitys kun taas dinosaurukset kehittivät nykyisin Linnuillakin olevan monimutkaisen ilmapusseihin perustuvan hengityksen.

Maapallo on saanut kärsiä suurista katastrofeista tämän jälkeenkin. Noin 65 miljoonaa vuotta sitten suuri asteroidi iskeytyi Jukataniin niemimaalle Meksikoon ja se tuhosi dinosaurukset. Nyt joukkotuhoe ei johtunut liiallisesta kuumuudesta, vaan tilapäisestä auringon valon puuttumisesta, kun noki ja törmäyksestä syntyneet saasteipilvet peit-

tivät auringon valon koko maapallolla muutamaksi vuodeksi ja aiheuttivat pitkäaikaisen talven koko maapallolle.

Muutokset maapallon olosuhteissa ovat olleet ratkaisevia myös ihmisen kehitykselle. Noin 50 miljoonaa vuotta sitten lehtimetsät tihenivät tuuhealavaisiksi yhtenäisiksi sademetsiksi, joka mahdollisti kädellisten ja siis myös ihmisen esi-isien nopean kehityksen, kun ne pystyivät liikkumaan ketterästi puiden latvoissa joutumatta käymään maan pinnalla. Niiden näkökyky ja kädet kehittyivät. Ja kun sitten kuivuuden takia taas 4-5 miljoonaa vuotta sitten nämä lehtimetsät alkoivat muuttua vähäpuuisiksi savanneiksi, meidän esi-isämme oli tultava alas puista, ryhdyttävä kävelemään kahdella jalalla ja saalistamaan ja puolustautumaan laumana, ihmiseen johtavana kehityshaarana.

Maa, ihmeiden planeetta ohjelmasarja osoitti sen dialektisen totuuden, että kehitys tapahtuu aina ristiriitojen kautta. Se on merkinnyt koko maan elämälle suuria katastrofeja ja laajien joukkotuhojen, mutta ilman niitä kehitys ei olisi välttämättä mennyt eteenpäin.

Dialektiikan kannalta tietenkin on huomattavaa, ettei luonnonkatastrofi sinänsä luo kehitystä. Kehitystä voi syntyä vasta, kun kehittyvä olio tai laji pystyy siirtämään tämän ulkoisen ristiriidan sisäiseksi ristiriidakseen, joka vasta ratkaistuksi tullessaan mahdollistaa kehityksen etenemisen.

Tänään elämme kapitalismissa ja ihmisen kehitys vie sosialismin, mutta tarvitseeko senkin kehityksen askelen tapahtua suurten ristiriitojen ja katastrofien kautta? Ilmeisesti. Eikä ole pitkältä haettava, että tuo katastrofi voisi olla jälleen ilmasto-katastrofi, vaikkakin yhteiskunnalliset katastrofit ovat vähintään yhtä todennäköisiä.

Reijo Katajaranta

...Jatkoa sivulta 3

Työttömyys Suomessa

Tätä hallituksen politiikka on huolimatta talouskasvusta työttömille tarjonnut, soppatykkeitä ja leipäjonoa

Kokonaistyöttömyys pysyi vakiona koko taloudellisen kasvun aikakauden – se pysyi vuodesta toiseen 430 000 pinnassa. Ilmeisesti joku muikin ihmetteli sitä, koska Lipponen kielsi työministeriötä julkaisemasta työttömyysturvan varassa elävien ihmisten määrää. Luvun saa toki selville laskemalla yhteen kaikkien työvoima- ja elinkeinopiirien kokonaistyöttömyysluvut.

Lipponen I hallituksen työministeri Liisa Jaakonsaari oli täysin oikeassa sanoessaan, että työttömyyden kasvattaminen oli Esko Ahon hallituksen tietoinen valinta. Rehelligisyyden nimessä hänen olisi pitänyt todeta, että Lipponen sateenkaarihallitus jatkaa samaa linjaa.

Sanoma Osakeyhtiön hallituksen puheenjohtaja Aatos Erkko sanoi Lipponen I hallituksen alkuvaiheissa

Yliopistolehdessä, että valtakoneisto kohtelee työttömiä kylmäkokoisesti ja välinpitämättömästi. Maan ja kansan olemassaolo joutuvat hänen mukaansa vaaraan, ellei työttömyyttä saada toden teolla vähennettyä ja jos sosiaaliturvaa edelleen merkittävästi heikennetään. Uusi hallituskaan ei Erkon mielestä suhtaudu työttömyyteen kyllin vakavasti.

Erkko vertaa nykyistä tilannetta vuosisadan alkuun, jolloin maatonien kylmä kohtelu johti kansalaissotaan. Suomessa vallitseva aatteellinen tyhjiö ennakoii suurta murskayä. Erkon ajatukset eivät ole uusia, mutta hän oli ensimmäinen poliittis-taloudellisen valtaeliitin edustaja, joka sanoi ruman sanan ninkuin se on. Jos uusliberalismin linja jatkuu, yhteiskunnan alueellinen ja sosiaalinen kahtiajako aiheuttaa vakavia häiriöitä yhteiskunnassa.

Ahtisaari rukoili

Olisi liioiteltua väittää, että poliittinen eliitti ei tehnyt mitään työllisyyden parantamiseksi. Presidentti Ahtisaari sanoi, että hallitus tekee parhaansa ja pitää työttömyyden vähentämistä ykkösasiana. Ahtisaari

oli yhteydessä kansanedustajien rukouspiiriin ja pyysi piiriä rukoilemaan pitkäaikaistyöttömien ja lainsäädännön oikeudenmukaisuuden puolesta. Kansanedustaja Heikki Rinne piti rukouspyyntöä hurskastelemana. Pian Ahtisaari lopetti rukoilemisenkin ja asetti tukemaan Lipponen hallituksen politiikkaa.

Emu lisää työttömyyttä

Vuonna 1996 luokittelulaitos Standard and Poor's ennusti: Emu lisää työttömyyttä ja nostaa korkoja: "Kun Emuun liittyvät jäsenmaat noudattavat kiinteitä vaihtokursseja, tämä kiihdyttää entisestään tuotannon siirtymistä halvan työvoiman maihin ja jättää maiden hallituksille vain rahapolitiikan keinot selvittää maata kohtaavista taloudellisista takaiskuista, eikä rahapolitiikka ole kovinkaan tehokas ase taistelussa lamaa vastaan."

Ruotsin hallituksen EMU-selvityksessä todettiin, että yhteisvaltuutta aiheuttaisi Ruotsille kestävämmän korkean työttömyyden. Asiantuntijat arvioivat, että Emu voi toteutua vain taloudellisen sekasorron kautta. Suomi jää tässä kaaoksessa helposti kasan alim-

maiseksi. Vahvat kansantaloudet selviytyvät siitäkin paremmin. Suomessakin tehtiin eräänlainen selvitys, jota Erkki Tuomioja luonnehti "valitun kannan perusteluiksi". Kansantaloustieteen professori Matti Virén lisäsi: "... on absurdi ajatella, että esimerkiksi Kauppa- ja teollisuusministeriön rahoittama selvitys Emun vaikutuksista voisi päätyä lopputulokseen, että Emu on Suomen kannalta tuhoisa."

Lopuksi

1.10.2004 Hesarin Nyt-liite haastatteli työministeri Tarja Filatovia.

- Miksi työministeri ei tee mitään, vaikka tuhannet työkykyiset suomalaiset ovat vailla työtä? "

- Työministerin tehtävä ei ole parantaa työttömyyttä", työministeri vastaa.

- Siis mitä! Työministerikään ei edes yritä löytää työttömille töitä? "

- Kyllä yritäisi, mutta työministeriön keinot ovat vähissä. Filatovin mielestä globaali maailmantalous ja aineet yritykset riivaavat työttömiä.

Kuka Thomasson?

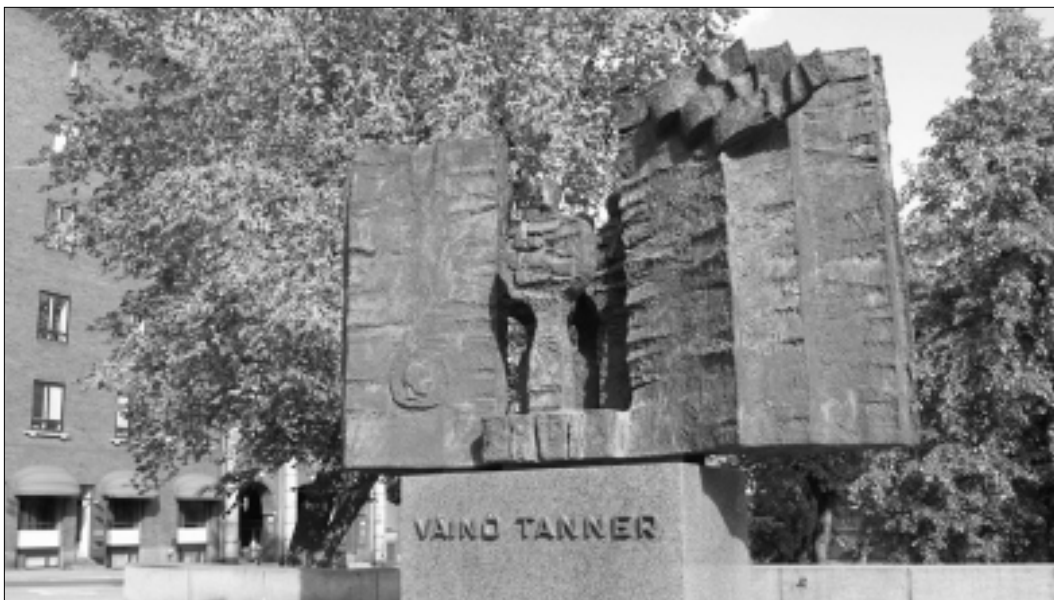
Väinö Vävi Väinö Alfred Thomasson, vuodesta 1895 Tanner syntyi 1881 Helsingissä köyhään Valtion rautateiden jarrumiehen (isän ammattiko enne?) ja torpparin tyttären perheeseen. Tästä huolimatta hän tuli 1900 ylioppilaaksi ja kävi 1901 Suomen Liikemiesten Kauppaopiston eli suuntautui tekemään rahaa vapain yrittäjävaistoin ja menestymään olosuhteita hyväksikäyttään.

Oltuaan konttoristina eri liikkeissä Tanner perehtyi valtion stipendiaattina osuustoimintaan Saksassa ja oli 1902-03 osuustukkukaupan Grosseinkaufsgesellschaft deutscher Konsumvereine GEG (perustettu 1894) pääkonttoristi Hampurissa. Hän tutustui osuustoimintamieheen Heinrich Kaufmann (= kauppias, nimi on enne, 1864-1928), jolta omaksui sosialistisen ja ateistisen maailmankatsomuksen hyläten kotinsa kristillissuomettarelaisen ajatusmaailman. Tanner ei perehtynyt syvällisesti sosialismiin, vaan jäi revisionistiksi ja oikeistolaiseksi sosialidemokraatiksi. Tanner liittyi sd-puolueeseen tultuaan takaisin Suomeen.

Turun Wähäväkisten Osuusliike (perustettu 1901) palkkasi seitsemän hakijan joukosta kauppaopiston käyneen ylioppilaan Väinö Tanner kauppanhoitajaksi, joka huolehti varastosta, omaisuudesta sekä valvoi palvelusväkeä ja ylläpiti järjestystä niin puodeissa kuin makasiineissa. Tanner ryhtyi tukkukaupan sijaan asioimaan suoraan tuotantolaitosten kanssa ja aloitti ensimmäisenä suomalaisena osuuskauppamiehenä oman tuontikaupan Pietarista, Tallinnasta, Saksasta ja Tanskasta. Tanner oli vanhoillisille luottamushenkilöille liian ripeä käänteissään ja sai väistyä. Tannerin väitettiin välittäneen tavaroita omaan laskuunsa. Tanner harjoitti myös yksityisesti kaupantekoa.

Potkujen jälkeen Tanner oli 1905-06 Wiipuri-lehden toimittajana. Wiipuri oli vanhasuomalainen, suomenmielinen ja kristillinen lehti, joka seurasi Uuden Suomettaren suuntaa. Tanner oli 1907-10 Porissa Sosialidemokratian toimittajana. Lehti hylkäsi väkivaltaisen vallankumouksen, mutta painotti luokkataistelua. Lehden päämääränä olivat bernsteiniläisen revisionismin mukaiset osuudistukset. Tanner suoritti 1911 yleisen oikeustutkimuksen, oli 1911-12 asianajajana Sortavalassa puoluetoverinsa Anton Kotosen lakitoimistossa ja hoiti 1913-15 Helsingissä omaa asianajotoimistoa, jolloin tienasi hyvin.

Tanner valittiin 1907 kansanedustajaksi ja Elannon hallinto-neuvostoon, 1908 SOKn hallinto-neuvostoon ja 1909 sen puheenjohtajaksi sekä 1915 Elannon toimintajohtajaksi. Tannerin uran nousu kytkeytyi sd-puolueen nousuun yhteiskunnalliseksi vaikuttajaksi suurlakon jälkeen eli ajan aalto vei häntä eteenpäin. Eduskunnassa Tanneria pidettiin sd-puolueen oikeistosiiven edustajana ja revisionistina. Sirola lausui 1909 Tannerista ryhdyttäessä valitsemiaan puolue-toimikuntaa, että tämä oli sd-ryhmän revisionistisen suunnan paras teoreetikko. Tanner kannatti yhteistyötä "maltillisten" porvarien kanssa. Työmies-lehti leimasi hänet puoli-

Tannerin patsas Helsingissä Hämeentien varrella sijaitsee Haapaniemen kentän ja Elannon entisen pääkonttorin vieressä. Patsaassa on kaksi puolta. Patsaan toisella puolella on neljä työläishahmoa. Tällä etupuolella on taas yksinäinen hahmo, joka kuvaa työläisille selkäänsä kääntänyttä Tanneria.

porvariksi ja suhteessaan edistysmielisen osuuskauppaväen pyrki- myksiin luovijaksi.

Tanner toimi 1917 Oskari Tokoin senaattissa valtiovarainsenaattorina eli valtionvarainoimistuskunnan päällikönä ja vastasi jonkin aikaa elintarvikekysymyksistä. Edvard Valpas piti Tanneria oikeistolaisena ja asetti perinteiselle linjalle, ettei puolueen tullut osallistua hallitukseen porvarillisessa yhteiskunnassa. Tokoin senaattissa vannoutunut sikarinpolttaja Väinö Tanner (ehkä hänen piti esittää menestyvää miestä kuten riikinkukkoporvarein; vuodelta 1909 on varhaisin valokuva, jossa Tannerin nähdään polttavan sikaria) ja Väinö Wuolijoki päättivät ensi töikseen sallia tupakanpolton. Paperossit, piiput ja sikarit kärsivät istunnoissa.

Tanner kaavailli kauppaopiston jälkeen Torniossa Aki Bergelinin kanssa jotain yritystä. Tannerin toinen suorastaan innovatiivinen tienaaamisyritys oli huikea. Hampurissa ollessaan Tanner ja sittemmin professoriliikemies Yrjö Jahnsson (1877-1936) suunnittelivat vakavasti yritystä järjivään viemiseksi Saksaan ja Pietariin. Tanner kirjoitteli jäänsahausliikkeille tiedustellen niiden laitteistojen hintoja. Raaka-aine olisi ollut ilmainen, ja voitot olisi riistetty jäänsahaajien selkänahasta. Ilmeisesti yritys lopahti kuljetus- eli logistiikkavaikeuksiin. Tanner osallistui työllään turkulaisen Hjalmar Karlströmin ventiliikkeeneseen, johon hän sijoitti pääomaa. Yritys vei Saksaan ja Ruotsiin milloin heiniä ja olkia, milloin puolukoita ja rapuja. Jalo Aaltonen houkutteli Tanneria Yhdysvaltoihin ehdottaen hiusneulatelhadasta tai patenttilääketehdasta.

Sven Hirn paljastaa teoksessaan Kuvat kulkevat, kuinka Tanner rahoitti serkkujaan Krögeriä. Tيرهöttä Väinö Kröger kierteli 1904 alkaen esittämässä elokuvia bioskoopillaan ja nimitti yritystään: Suomalainen Kinematografiteatteri - Finska Kinematografiska Teatern. Häntä rahoittivat veljekset Werner

Wennu ja Sulo Kröger sekä Väinö Tanner, edellisten serkku. Rahoittamisen lisäksi Tanner hoiti yhteyksiä ulkomaisiin firmoihin. Wennu oli seuraiminen ja huuliveikko, aina rahan tarpeessa. Krögerian perhe asui Viipurissa. Muistelmaansa Tanner kertoi vierailuistaan serkkujen luona Viipurissa, mutta ei yhteisestä liikeyrityksestä. Osuustoimintamiehen ei sopinut yrittää hankkia voittoja yksityisellä yrityksellä varsinkaan kierrättämällä elokuvia ympäri maata.

Tannerin tehtävänä oli tilata elokuvat suoraan ulkomailta ja yrittää kiertää maahantuojan Atelier Apollon kova hinnoittelu. Tanner tilasi Pathén filmiluettelon. Tannerin yritys päästä suoraan käsiksi Pathén tuotantoon tyssäsi ranskalaisten toteamukseen, että asioista huolehti heidän yksinoikeutettuna agentinaan Suomessa Karl Emil Ståhlberg eli Atelier Apollon omistaja. Tanner tilasi kirjeellisesti Deutsche Bioscope-Gesellschaftilta luettelon mukaan yhdeksän käytettyä elokuvaa edellytyksellä, että ne ovat hyväkuntoisia. Filmit toimitettiin, mutta hinta järkytti Tanneria. Saksalainen toimittaja ei suostunut käytettyjen filmien palauttamiseen. Näin päätyi tämä Tannerin rahanhankintayritys 1906 alussa.

Suomen luokkasodassa Tanner pysytteli sivussa ja osoitti väistelijän, luovijan ja tuuliviirin eli opportunistin taitonsa. Saksalainen von der Goltzin esikunta totesi, että sosialidemokratian heikompia revisionistien siipi hylkäsi yhteistoiminnan punaisen puolueen kanssa. Tanner valittiin uuden sd-puolueen puheenjohtajaksi 1918-26. Luokkasodan jälkimainingeissa lähes koko työväenliikkeen johto joutui valkoisten saksalaisten avulla saaman voiton seurauksena maanpakoon tai vankilaan. Vanhojen johtajien äkillinen katoaminen aiheutti tuolloin suuria syrjässä pysytelleille Tannerille. Hän kumppaneineen piti katakombikokouksia ja kävi saksalaisten päämajassa, jossa heidät tunnustettiin luokkasodasta erillään pysyttäv-

tyneiksi. Lievä takaisku tuli 1919, kun presidentin vaalissa Tanner sai yhden äänen. Hänet valittiin Helsingin kaupunginvaltuustoon.

Tannerin johtama ryhmä suunnitteli uutta "työväenlehteä" Suomen Sosialidemokraatti, jonka ensimmäinen näyttenumero julkaistiin 6.5.1918 luvatta ja takavarikoitiin. Julkaisija Kansanvalta otti Työväen Sanomalehden haltuunsa (kokonaan 1923). Uusi näyttenumero julkaistiin 12.9.1918. Tanner ryhmineen muutti SSD:n linjan uudelle pohjalle verratuna Työmies-lehteen. SSD edusti aivan toista siipeä kuin vanha työväenliike. SSD ei ole Työmiehen jatkaja. Tannerin johdolla noskelaiset valtasivat myös Turun Sosialistien kirjapaino-osuuskunnan.

Sd-puoluekokouksessa 1919 tohtori Ivar Lassy osoitti Tannerin myötämielisyyden suojeleuskuntalaisuudelle ja että Tanner tuomitsi työväen aseellisen liikkeen. Lassy osoitti, että Tanner pyrki porvarilliseen hallitukseen sd-puolueen minimiohjelmalla. Ruotsin lehdissä luonnehdittiin Tanneria puolueen diktaattoriksi. Tanner ryhmineen muutti sd-puolueen linjan ja korosti parlamentaarista toimintaa, mutta väitti jatkavansa vanhan työväenliikkeen perinnettä. Tämä ei pidä paikkaansa kuten historiasta tiedämme.

Väinö Tanner oli 1920 Tarton rauhanneuvotteluissa, jossa neuvostonväiläisen valtuuskunnan jäsen Platon Mihailovitsh Kershtentshev otti savukeketotelsa ja pisti tupakkasi. Suomen neuvottelija Väinö Voionmaa huomautti Tannerille, että tämän täytyi suomalaisen valtuuskunnan ainoana tupakkamiehenä panna sikari palamaan, sillä muuten venäläiset saavat yllötteen neuvotteluissa. Tanner totteli käskyä. Suomi sai kunnan rauhan, kun raja jäi hyvin lähelle Pietaria. Tarhasta paluun jälkeen Tanner suhtautui kielteisesti joukkovoimaan ja mielenosoituksiin.

Tarkoitukseni oli lyhyesti valottaa

Tannerin alkuvaiheita, mutta loikkaan sotaan 1941. Taistelulla oli suomalaisittain bolshevismiin- ja venäläisvastainen juonteensa. Kauppaministeri Tanner piti syyskuun alussa puheen todeten, että tämä turmiollinen järjestelmä ja "puoliasialainen oppi" on tuhottava, sillä muuten se hävittää eurooppalaisen sivistyksen. Tanner kertoi kuuli-joilleen pyrkimyksestä maailmavallankumoukseen, "... jonka avulla kaikki maat oli saatava alhaisella tasolla olevan venäläisen roduin johdettaviksi". Tannerin puhe radioitiin yhdessä Unkarin pääministerin ja Italian ulkoministerin kanssa kaikkiiin "bolshevistisen taistelurintaman" maihin.

Tanner lausui Kansamme Talouslehdessä 1953: "Meidän on saatava teollisuutemme kilpailukykyiseksi ulkomaisilla markkinoilla ja silloin emme voi välttyä siitä, että palkkoja on alennettava".

Ken on kiinnostunut luopioimisesta Tannerista, jota saattaa luonnehtia kansanpetturiksi, voi lukea Jaakko Paavolanerin ja Ilkka Hakalehdon kirjat Tannerista. Tannerin muistelmat ovat tarkoitushakuiset kuten muistelmat yleensä. Hän kehui muistelmissaan: "Minäkin sain silloin revisionistin nimen, mitä olen pitänyt kunnianimitykseniäni, samoin kuin vuosikymmentä myöhemmin nimitystä noske tai emänoske". Tanner menestyi, hän luopui 1917 Kirkkonummen Brisan tilasta ja hankki Lill-Hemntans-tilan (20 ha peltoa ja 30 ha metsää) Espoosta. Vaimo Linda (syntyjään Anttila) sai talonpoikaista puuhastelua, jota oli lapsuudessaan maatalon tyttärenä kokenut. Tannerista tuli 1923 varsinaisen tilanomistaja, kun hän osti Sorkin tilan (40 ha peltoa ja runsaat 1000 ha metsää) Vihdistä. Ryssyistä rikkauteen! Tanner on erinomainen esimerkki miehestä, joka osasi myötäkäymisen aalloilla ajaa omaa etuaan. Ei ihme, että Jaavo Lipponen ihaillee rajattomasti Tanneria.

Hannu Kautto

Valko-Venäjän tilanne tänään

(työläisten demokratian kannalta katsottuna)

Leonid Efimovitch Shkolnikov
Neuvostoliiton
Kommunistisen puolueen
Valko-Venäjän sektorin
pääsihteeri

Puhe pidetty Brysselissä 5-7. toukokuuta pidetyssä kommunistien kansainvälisessä seminaarissa

Maaliskuun 19. 2006 pidettiin Valko-Venäjällä suunnitellut presidentinvaalit. Te tiedätte tulokset: virassa oleva presidentti, kansan presidentti ja isänmaan ystävä Aleksandr Lukashenko sai äänistä 83% näissä vaaleissa, joissa äänestäneiden määrä oli erittäin korkea tuoden jopa mieleen Neuvostoliiton ajat. Vaalit voitti työväenluokka Liittolaisineen, jotka äänestivät Lukashenkoa.

Jo vuosia on globaalin kapitalismin sotilaallinen ja poliittinen eliitti yrittänyt korvata A. Lukashenkon omalla suojaillaan niin kuin he ovat onnistuneet tekemään Ukrainassa, Georgiassa ja muissa entisen Neuvostoliiton tasavalloissa viedäkseen Valko-Venäjän mukaan siirtomaademokratian virtaan ja vahvistaakseen omia geopolittisia ja strategisia asemiaan ehdottoman globaalien valtasegmenttien turvaamiseksi. He haluavat tehdä Valko-Venäjistä viimeisen linkin Venäjän vastaisessa ketjussa, joka ulottuu Mustalta mereltä Itämerelle voidakseen asettaa ohjuksensa Smolenskin alueelle ja voidakseen riistää Venäjältä sen ainoan tuotettavan ystävän Valko-Venäjän.

Tällä kertaa kaikki mitä he käyttivät, oli suunnattu Valko-Venäjän kansaa vastaan, dollari ja eurot, kouluttajat ja sotiilaat olivat valmiudessa ympäröivillä rajoilla. He toteuttivat ennenkuulumattomia psykologisia- ja informaatiohyökkäyksiä sekä sabotaaasia. TV- ja radioasemia oli tarkoituksella sijoitettu Valko-Venäjän rajoille, "viides kolonna" oli pantu liikkeelle. Jopa esiintyi yrityksiä järkyttää äänestäjämme sabelin kalistelulla vihjaamalla Jugoslavian tapahtumien versioon, riippumatta päidemme päällä Damokleen miekkaa jälleen uuden "värillisen vallankumouksen" saamiseksi.

USA:n ja EU:n johtajat ovat osoittaneet mielensuhteuksellisesti tukensa niin kutsutun länsimayntöisen opposition "ainoalle ehdokkaalle" A. Milinkevichille. Tämä oli hyvin lyhytnäköistä Euroopan kannalta, koska Euroopan maat eivät ole yhtään vähempää riippuvaisia Valko-Venäjistä kuin Valko-Venäjä muista Euroopan maista ja oli alusta alkaen selvää, että heidän tulee tulla toimeen todellisen presidentin A. Lukashenkon kanssa. Kaiken kaikkiaan lyhyin tie kuljuttaa energiaa ja muita raaka-aineita Venäjältä Länsi-Eurooppaan kulkee Valko-Venäjän kautta ja juuri Valko-Venäjän kautta tullaan käymään suunnattomien tavaramäärien kauppaa näiden kahden välillä.

Se oli myös hyvin lyhytnäköistä, koska länsimayntöisen ehdokkaan voitto olisi merkinnyt USA:lle

Valko-Venäjän edelleenkin tunnetuimpia teollisia tuotteita taitaa olla Belarus-traktorit, joita valmistetaan maan pääkaupungissa Minskissä.

johtavaa asemaa Valko-Venäjällä. Tässä tapauksessa USA olisi saanut voimakkaan työkalun ja ylivalan Eurooppaan nähden taloudelliselle vaikuttamiselle suhteessaan Venäjään. Niinpä EU:n sokea solidaarisuus Atlantin takaisille mestareilleen Valko-Venäjän vastaisissa hankkeissa ja tuki Valko-Venäjän "viidennelle kolonnalle" kuvastaa Euroopan hallitsuvien luokkien totaalista halveksuntaa Euroopan kansojen etuja kohtaan. Esimerkiksi, kuinka rouva Merkel voi nyt katsoa silmiin Valko-Venäjän vaalien voittajaa presidentti Lukashenkoa, kun hän aivan vastikään oli ottanut Lukashenkon vastustajan Milinkevichin avoimin sylin vastaan omassa virka-asunnossaan. Voiko hän kieltää kuten muutkin EU-maat presidentti Lukashenkolta matkustamisen EU-maihin, kun Saksan ja muiden EU-maiden taloudelliset edut ovat olennaisesti sidoksissa Valko-Venäjään. Kuinka he luulevat voivansa noudattaa näitä intressejään tapaamatta Valko-Venäjän presidenttiä?

ETYJ:n käyttäytyminen on yhtä lyhytnäköistä. Tämä järjestö julisti, että yhteistyö ja turvallisuus tällä alueella on vähemmän tärkeää, kuin Valko-Venäjän hallinnon vaihtaminen. ETYJ:n nykyinen puheenjohtaja Belgian ulkoministeri Karel de Gucht rikkoi törkeästi ETYJ:n periaatteita sekaantamalla itsensä Valko-Venäjän sisäisiin asioihin käskiessään sen viranomaisia välittömästi vapauttamaan A. Milinkevitchin, joka oli pidätetty 15 vuorokautta siitä syystä, että hän systemaattisesti rikkoi tasavallan lakeja organisoidakseen laittomia katutapahtumia, joilla hän pyrki horjuttamaan maan rauhanomaista tilannetta, työntämään maamme laittomuuksien ja kaoksen mereen ja saavuttaakseen tällä mutaisissa vesissä kalastelullaan omia henkilökohtaisia tavoitteitaan Valko-Venäjän kansan tahdon vastaisesti.

Missä oli ETYJ:n ääni silloin kun

Ranskan hallitus hyväksyi sanktioita siirtolaisiaan ja nuorisoaan vastaan, jotka vain puolustivat omia yhteiskunnallisia oikeuksiaan. Valittavasti tällainen kaksilla standardeilla pelaminen on ollut jo kauan eurooppalaisten organisaatioiden toimintatapa ja se kaivaa maata alta niiden toiminnalta tulevaisuudessa. Vasemmistolaiset ja keskusta-vasemmistolaiset voimat Valko-Venäjällä ovat kutsuneet kansamme, ei vain torjumaan ulkomaisten ja paikallisten Valko-Venäjän vastaisten voimien orgioita, vaan torjua sen vielä yhden kerran pirullisen globaalien kapitalismin suunnitelmat ja he äänestivät rauhanomaisesti A. Lukashenkoa. Kaikki lännen ja heidän "viidennen kolonnansa" ponnistelut sekä vaalien edellä että jälkeen yritykset hakea tukea Venäjän johdolta Venäjän ja Valko-Venäjän liittoon vastaan ovat olleet turhia tälläkin kerralla.

Miksi sitten työväenluokka äänesti Lukashenkoa näissä vaaleissa? Hän ei luvannut yhteiskunnallisia uudistuksia. Mutta työläisille ei näissä vaaleissa, kuten ei aikaisemmissakaan vaaleissa ole ollut vaihtoehtoa valita kapitalismin ja sosialismin väliltä. Heillä oli valittavanaan toisenlainen valinta: toisaalta joko porvarillinen siirtomaademokratia, jota on itsepäisesti yrittetty ajaa USA:n ja EU:n sotilaallisen ja poliittisen elitin voimin Valko-Venäjälle (ja jota on menestyksellisesti sovellettu Ukrainassa, Georgiassa ja muissa entisen Neuvostoliiton tasavalloissa), tai toisaalta kansallisen porvariston vallan jatkaminen, jonka on ollut pakko luottaa työväenluokan heidän omassa vastakkainasettelussaan läntistä pääomaa ja Venäjän harvinaisvaltaa vastaan ja jonka on tästä syystä ollut pakko harjoittaa poliittikka, jossa on ollut huomioitava myös työläisten edut. Ja tärkein syy, miksi työväenluokka äänesti Lukashenkoa, oli se tosiasia, etteivät äänestäjät olleet tehneet virheitä luottaessaan aikaisemmissa presidentinvaaleissa Lukashenkaan. En-

simmäisen kerran vuonna 1994 ja vuoden 1996 kansanäänestyksessä kansa antoi hänelle valtakirjan voimakkaan valtiovallan muodostamiseksi huolimatta liberaalien ja äärikansallisen opposition ja heidän tukijoidensa ankarasta vastustuksesta. Lukashenko onnistui tällä tavoin ohjaamaan maan yli pahimpain kriisien.

Kansa tuki Lukashenkoa myös 1994, 2001 ja nyt myös 2006 vaaleissa, kun meiltä oli v. 1991 viety pois voimakas ja huolehtivainen monikansallinen isänmaamme Neuvostoliitto, josta tämän tuloksena meille tarjottiin kaikkia niitä shokkihoidon "iloja", jotka ovat tulleet tutuiksi kaikissa niin ylistetyissä länsimaisen demokratiassa ja joissa se on näytetty itsestään villin kapitalismin petomaisen irvistyksen sekä Valko-Venäjällä äärintationalistisen valko-puna-valkoisen lipun, jota on perua Suuren Isänmaallisen Sodan aikaisilta Saksan kanssa veljeilleiltä natsiliittolaisilta. Kansa oli myös jätetty oman onnensa nojaan Chernobylin katastrofissa.

Valintansa jälkeen 1994 Lukashenko, toisin kuin muut hajonneen Neuvostoliiton presidentit, alkoi välittömästi täyttää vaalilupauksiaan. Hän onnistui pysäyttämään Valko-Venäjällä muissa entisen Neuvostoliiton alueella vallitsevat separatistiset pyrkimykset ja kääntämään ne uudelleen liittoutumiseksi Venäjän kanssa. Tänään, huolimatta jäljellä olevista vaikeuksista ja niiden tuottamista esteistä, jotka aikanaan hajottivat Neuvostoliiton, hän pitää kiinni valtioliitosta Venäjän kanssa ja pitää ovia auki muillekin entisen Neuvostoliiton tasavalloille palata takaisin tähän liittoon. Lukashenko onnistui paljastamaan ja heittämään sivuun kansallisen äärintationalistisen opposition, pitämään aisoissa petomaisen yksityistämisen, pysäyttämään talouden romahduksen, huolehtimaan kansan henkisestä ja materiaalisesta hyvinvoinnista, va-

kiinnuttamaan ruflan arvon, laskeamaan työttömyyden 1,5%:iin (mikä eurooppalainen maa tai mikä muukaan maa voi ylpeillä tällaisilla luvuilla?)

Aikaisemmin suljetut tehtaavat ovat auenneet uudestaan ja ovat toimineet jo jonkin aikaa. Ne tehtaavat, jotka oli perustettu neuvostoaikoina, on nyt modernisoitu. Valtio auttoi suuria maatalouden yrityksiä jäämään henkiin. Ne saavat uusia moderneja paikallisesti valmistettuja maatalouskoneita. Ohjelma maaseudun elyvyytämiseksi etenee menestyksellisesti. Maanviljelysmaan myynti yksityisille pysyy edelleen kiellettyä. Kaikki nämä saavutukset, maanviljelyksessä satojen korjuu ja kansan ruokahuolto, ovat ennenkuulumattomia – jopa entisenä neuvostoaikana. Monet neuvostoaikaiset sosiaaliset edut on säilytetty mukaan lukien ilmainen koulutus ja terveydenhoito.

Presidentti myös uudisti kokonaan armeijan, jolla nyt on valmius iskeä takaisin jokaiseen hyökkäykseen ja aiheuttaa hyökkääjälle suurimittaisia tuhoja. Perustuen talouden nopeaan kasvuun (9,6% vuodessa) palkat, eläkkeet ja opiskelijoiden tuet kasvavat tasaisesti. Köyhien ja rikkaiden välisen kuilun kasvamista suunnattomiksi kuten Venäjällä ja Ukrainassa tai muissa tasavalloissa ei ole sallittu tapahtuvan. Tämä puolestaan on tehnyt mahdolliseksi lujan yhteiskunnallisen vakauden mukaan lukien etniset ja uskonnolliset suhteet.

Tuloksena tästä työväenluokka ei ole menettänyt luottamattomuuttaan, viljeijät eivät ole joutuneet vararikoon, älymystö on säästynyt köyhymiseltä ja surkealta kohtalolta joutua erilaisten rahoittajien sylkioiksi, koko työväenluokka on säästynyt ulkomaanvelalta ja riippuvuudesta ulkomaisista rahoittajista sekä säästynyt väestön kurjistumiselta. Ja menestykset Valko-Venäjän talouden kaikilla aloilla jatkuvat vaikka tietenkin jäljellä on paljon ongelmia johtuen elokuun-joulukuun v. 1991 katastrofista, kun kaikki Neuvostoliiton poliittiset, yhteiskunnalliset, taloudelliset ja valtionhallinnolliset rakenteet tuhoittiin.

Kuten näemme, työväenluokalla ja muilla työväenluokilla oli monia hyviä syitä äänestää presidentinvaaleissa Lukashenkoa.

Ottaen kaikki nämä huomioon, kaikki "puolueteottoman" lännen valitukset ja huokailut, kaikki luke-mattomat julistukset ja päätökset koskien ns. diktatuuria Valko-Venäjällä, valitukset "demokratian puutteesta", syytteet "ihmisoikeuksien loukkaamisesta", syytteet "lehdistön vapauden" puuttumisesta, syytteet presidentin liittoutumista valko-oikeudesta – kaikella tällä ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa ja on avointa ja ilkeämielistä hämäämistä. Valko-Venäjällä ei ole yhtään sen enempää tai vähempää diktatuuria kuin missään muussa maassa, ei enempää eikä vähempää kuin missä tahansa länsimaisessa demokratiassa, koska valta on määrätelmällisesti diktatuuria. Ainoa kysymys on, kenen etuja valta palvelee.

**Käännös englannista
Reijo Katajaranta**

Rotusorto meni, luokkasorto jäi

Näiden Etelä-Afrikan lapsia varjostaa vakava asia, heidän vanhempansa sairastavat AID:siä, joka saa aikaan suurta tuhoa useissa Afrikan maissa.

Tiedonantajassa on aika ajoin julkaistu Mark Wallerin artikkelia Etelä-Afrikan tapahtumista. Niiden perusteella voi helposti jäädä kuva, että Afrikan kansalliskongressin ANC:n, Etelä-Afrikan kommunistisen puolueen SACP:n ja ammattiliittojen keskusjärjestön COSATU:n kolmiliiton luotsaama Etelä-Afrikka etenee hyvää vauhtia kohti vallankumousta.

Tämä on kuitenkin varsin ruusuinen kuva siitä, mitä Etelä-Afrikassa on apartheidin kaatumisen jälkeen tapahtunut. Mainittu kolmiliitto on ollut hallitusvallassa ANC:n johdolla koko tämän kauden, mutta saavutukset ovat jääneet vaatimattomiksi. Tämä johtuu siitä, että vallan-

kumouksellinen tilanne 90-luvun alussa hukattiin antautumalla sopimukseen porvarien kanssa, ja sittemmin SACP on tyytynyt "lojaalinen oppositiona" peesaamaan ANC:n politiikkaa, joka ei uhkaa kapitalismia.

Apartheidin murtuminen

Porvarilliseen demokratiaan siirtymisen tapahtui Etelä-Afrikassa luokkayhteistyöllä. Rauhallista siirtymää edesauttaakseen ANC suostui hyväksymään sen, että paras maa, kaivokset, tehtaat ja rahoituslaitokset jäivät valkoisten haltuun. Ennen ensimmäisiä porvarillisdemokraattisia vaaleja 1994 ANC muodosti siirtymähallituksen edelliset 45 vuotta hallinneen Kansallisen puolueen kanssa, ja tämän hallituksen

ensimmäinen teko oli hyväksyä Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n lainaehdot 850:lle miljoonalle dollarille. Ehtoihin kuului tavanomaisen paketti tuontitullien laske- mista, valtion menojen karsimista jne.

Vaikka rasistisen lakien lakkauttaminen oli suuri saavutus, voisi jälkikäteen sanoa, että vallankumouksen momentti hukattiin samalla hetkellä, kun antaututtiin porvari-yhteistyöhön. Käytännössä kävi niin, että mustat nationalistit saivat valtiovallan, ja valkoiset saivat pitää pääomansa - ja talouden liberaalisoinnin myötä luvan viedä sen maasta jos halusivat.

ANC hallituksessa

Wallerin artikkeleista käy ilmi, että lakiin kirjoitetun rasismin ku-

moamista lukuunottamatta tulokset ovat jääneet heikoiksi: "Huolimatta työlakien ja työläisten oikeuksien parantumisesta 11 vuotta sitten alkaneen demokratian kaudella yli miljoona eteläafrikkalaista työlläistä on menettänyt työnsä. Tämä on tapahtunut huolimatta korkeimpien teollisuuden ja liike-elämän johtajien huikeista palkkorotuksista." (12.8.05)

"Vaikka vuodesta 1994 on otettu monia demokraattisia edistysaskeleita, ensimmäinen vapauden vuosikymmen on hyödyttynyt eniten valkoista eliittiä ja muodostumassa olevia kapitalistiluokan mustia kerroksia." (22.4.05)

Mutta Wallerin artikkeleista ei välity, että tämä on kuvaus ANC:n hallituspolitiikasta, jota SACP on "kriittisesti" tukenut. Hallitus on yksityistännyt puhelinyhtiön ja lentoyhtiön, ja sähköntuotantoa yksityistetään. Asuntojen yksityistäminen on yksi apartheidin jälkeisen Etelä-Afrikan synkimmistä tapauksista, koska Maailmanpankilta ohjeet ottanut mies, Joe Slovo, oli SACP:n puheenjohtaja.

Yksityistämishojelman määräsi IMF 1993, ja sitä jatkoi 1996 Maailmanpankin avulla kasattu ohjelma nimeltä GEAR. Waller kirjoittaa aiheeseen liittyen: "GEAR-ohjelma aiheutti myös kiivaita keskusteluja ANC-COSATU-SACP -liittouman sisällä. Epäiltiin, että ANC:n sisällä muodostuu jännitteitä oikeisto- ja vasemmistolaitojen välille. Erimielisyyksistä huolimatta kolmen liiton on kestänyt hyvin."

Samalla kun on likvidoitu valtion omaisuutta, liberalisoitu taloutta ja lisätty työttömyyttä, ANC:n ja kommunistisen puolueen "liitto on

kestänyt hyvin" - siitäkin huolimatta, että ANC teki päätöksen GEAR:in hyväksymisestä kysymättä liittolaistensa asiasta mitään!

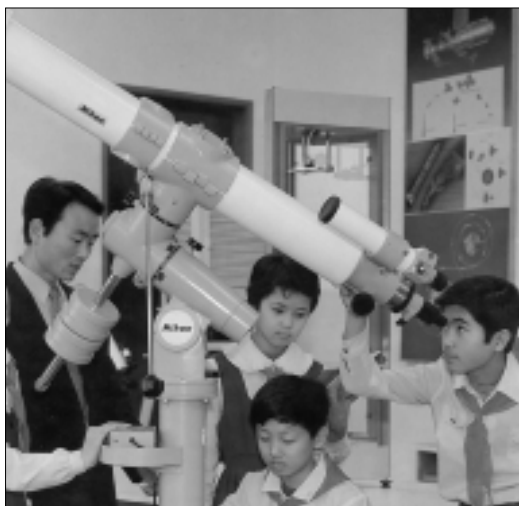
SACP näyttäisi sitoutuneen ANC:hen vahvoihin sitein: "Hallitsevan Afrikan kansalliskongressin ANC:n, ammattiliittojen keskusjärjestön COSATU:n ja kommunistisen puolueen kolmenkeskisellä liitolle on nyt vahvempi perusta kuin aikaisemmin, ja SACP:n asema ratkaisevana poliittisena vaikuttajana on tullut nopeasti entistä selvemmäksi." (22.4.05)

"Yhteistyö toi viime vuonna järjestetyissä kansallisissa vaaleissa vakuuttavan voiton ANC:lle." Miten on mahdollista, että kommunistisen puolueen "asema ratkaisevana poliittisena vaikuttajana" kasvaa, mutta yksityistämispolitiikka jatkuu? Miksi SACP tarrautuu ANC:n takinliepeeseen, kun ANC ottaa määrällisesti IMF:itä, antaa yhdysvaltalaisen sota-alustan pysähtyä Durbanissa matkalla Persianlahdelle, ja ANC:n johtaja ja Etelä-Afrikan presidentti Thabo Mbeki kieltää AIDS:in olemassaolon ja neuvottelee George W. Bushin kanssa sotilaallisesta ja taloudellisesta yhteistyöstä?

Näyttää hieman siltä kuin ANC olisi Etelä-Afrikan SDP, jota Vasemmistoliihto-SACP viime kädessä "kriittisesti" tukee, kun ei muuttakaan osaa. Toivotaan kehityksen vievään ikäänkuin varkein sosialismin, vaikka kommunistisen puolueen paikka ei ole hallituksessa yksityistäjien rinnalla, vaan barrakadeilla löymässä kiilaa uusliberaalin konsensuskseen.

Jonas Laine

SUOMI-KOREA-SEURAN VUOSIKOKOUS PIDETTY

Monilla ihmisillä on Suomessa edelleenkin vallalla se läntisen propagandan levittämä merkittävä käsitys KDKR:sta, että se olisi jotenkin takapajainen maa. Sitä se ei todellakaan ole. Tässä korealaiset koululaiset tiirailevat tähti-kaukoputkiin.

Suomi-Korea-seura piti vuosikokouksensa 11.5. Eduskunnassa. Korean demokraattisen kansantasavallan Tukholman suurlähetystön tervehdyksen esitti ensimmäinen lähetystösihteeri Kim Yong Guk.

Toveri Kiim totesi mm. seuraavaa: Korean demokraattinen kansantasavalta joutui suuriin vaikeuksiin 1990-luvun alkupuolella Neuvostoliiton hajoamisen ja luonnononnettomuuksien myötä. Jälkikäteen on todettava, että vuodet 1994-1998

olivat ongelmallisinta aikaa sitten Korean sodan. Nyt tilanne on jo huomattavasti parempi ja menossa edelleen parempaan suuntaan. Ennen kaikkea yritämme rakentaa talouttamme; teollisuuttamme ja tutustua muun maailman talousjärjestelmiin. Vie vuosia selvittää, mitä järjestelmää on mahdollista soveltaa meillä (mm. erityistalousalueiden merkitys kansantaloudelle). Ongelmia on edelleen energian tuotannossa, samoin ruokaa on vielä liian vähän, mutta ongelmat tullaan ratkaisemaan.

Monia merkittäviä kehitysaskeleita on otettu vuoden 2000 etelän ja pohjoisen johtajien huippupaamisen jälkeen. Ministeritason kontakteja järjestetään jatkuvasti, myös sotilastasolla. Rautateiden yhdistäminen on saatettu kutakuinkin loppuun, myös maantieteytydet alkavat olla valmiita. Todennäköisesti yhteydet avataan tänä vuonna. Etelä-Korean entinen presidentti Kim Dae Jung on ilmaissut halunsa vieraila KDKT:ssa rautateitse kun molemmat maat juhlivat 15. kesäkuuta vuoden 2000 sopimusta. Kun rautatieyhteys alkaa, Etelä-Korean rautatieverkosta on yhteys Suomeen. Erossa elävien perheiden tapaaminen helpottuvat jatkossa. Ollaan lähentyneessä kansallista yhdistymistä.

Perusongelma yhdistymisen tiellä ovat USA ja Etelä-Korean vanhoilliset

piirit. Jos molemmat Koreat luottavat toisiinsa ja lähentyvät, ei Yhdysvalloilla ole mitään syytä ylläpitää sotilaitaan Koreassa. Tämän vuoksi USA rohkaisee Etelä-Korean vanhoillisia piirejä vastustamaan yhdistymistä. Yhdistymisen on koko Korean kansan unelma ja se tullaan kuitenkin toteuttamaan.

Ydinasekysymyksessä on palattava 1980-luvulle. Olemme aina kärsineet energiapulasta. Sen vuoksi ryhdyimme rakentamaan ydinreaktoreita jo 1980-luvulla. Otimme yhteyttä NL:oon, Kanadaan, Ranskaan ja Ruotsiin, mutta nämä kieltäytyivät myymästä kevytvesireaktoria. Sanoitiin että pitää liittyä ydinkoelietosopimukseen, mutta senkään jälkeen kevytvesireaktorin hankkiminen ei onnistunut.

Sen jälkeen ryhdyimme rakentamaan itse grafiittihidasteista reaktoria. USA hermostui tästä ja lisääntyneen painostuksen vuoksi vuonna 1994 tehtiin sopimus USA:n ja KDKT:n välillä, jonka perusteella sovittiin ydinvoiman rakentamisen keskeyttämisestä ja vastikkeeksi USA lupasi toimittaa raskasta polttoöljyä vuoteen 2003 saakka sekä rakentaa kevytvesireaktorin.

Raskasta polttoöljyä toimitettiin pari vuotta mutta kevytvesireaktorin rakennustyötä ei aloitettu sopi-

muksen mukaisesti. Bushin hallinnon tultua valtaan suhteet viilenivät. Lokakuussa 2002 USA:n edustaja vieraili Koreassa ja väitti, että KDKT yrittää valmistaa ydinasetta, jonka jälkeen siitä ryhdyttiin puhumaan maailmanlaajuisesti. Pari vuotta sitten aloitettiin kuuden maan väliset neuvottelut ohjelman ratkaisemiseksi. Jos USA solmii diplomaattiset suhteet KDKT:n kanssa, hyväksyy KDKT:n järjestelmän, eikä uhkaa maattamme, sillä ei ole mitään pelättävää KDKT:n suhteen. Olimme valmiit luopumaan ydinaseista jos USA tunnustaa KDKT:n ja lopettaa uhkailun. Sen jälkeen USA asetti lisäehtoja ja neuvottelut pysähtyivät. Jonain päivänä voimme ratkaista nämä ongelmat rauhanomaisesti ja elää rauhassa. Korean niemimaan ydinaseettomuus on järvevä ratkaisu. Korea on pieni maa, eikä tarvitse ydinasetta, jos se on turvassa. Näin siis toveri Kim.

Kokous teki myös henkilövalintoja. Suomi-Korea-seuraa liki neljännen vuosisadan johtanut kunnia-puheenjohtaja Pekka Leppänen luopui puheenjohtajan tehtävistä ja uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Esko H. Koskinen Forssasta. Sihteeriksi valittiin Juha Kieksi Loimaalta.

KÄ/Juha Kieksi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Uutta tietoa asekatkennästä

Nuorempi sukupolvi ei ole saanut paljoa informaatiota asekatkennän laadusta ja laajuudesta. Kysymyksestä on tullut enemmän uskonasia kuin historiallinen totuus. Lahtariپییرit ovat puhuneet sata vuotta katalista ryssä, että kuinka ne koko ajan ovat syyttömän Pikku-Suomen kimpussa. Niistä piireistä ei tule järkjuttua.

Satuin muutama viikko sitten Turun junassa samaan vaunu-osastoon alikersantti evp. Kärkäisen kanssa. Kun nyt oltiin savolaisia kumpikin, niin ei ollut kielivaikkeitä ollenkaan. Kärkäinen oli syntynyt Kiuruvedellä ja minä olen syntynyt Pielaavedelle. Kun hän oli matkalla veteraanikuntoutukseen, niin hän alkoi muistella vanhoja huonoja aikoja.

Huomattava osa hänen konekiväärikomppaniastaan oli Kiuruvedeltä. Upseerit olivat yleensä muilta paikkakunnilta, vaikka joukosta hän muisti yhden kapteenin, joka oli savolaisia. Tämä sanoi, että "ee hän kehtoo nuapurin miehiä höykyttää". Kärkäinen tapasi vuonna 1942 myös Mannerheimin. Hänen sota-alueellaan sotilaat tekivät metsästyksen Mannerheimille. Mannerheim tervehti kädestä pitäen upseereita katselmuksessa, mutta Kärkäistä hän ei tervehtinyt. Kun hän tervehti vieressä seisonutta upseeria, silloin Kärkäinen ihmetteli, kuinka vanha marsalkka oli ja totesi, että ei kai hän mikään sotapäällikkö ollutkaan vaan keulakuva.

1944 upseerien ja miehistön välit kiristyivät. Upseerit uhkailivat aseilla, mutta kun miehet näyttivät pitävän yhtä, niin hän ei maininnut ketään ammutun miehistön ja upseerien välisen selvittelyissä.

Savolaisten keskuudessa rat-

sväen upseerilla Majewskilla oli huono maine. Kun Majewski oli propagandatoimittajille (TK-miehille) esittelemässä kaatuneita, niin eräs "vainajista" tempaisi aseensa esille ja pamautti Majewskia keskelle otsaa. Tästä monet tunsivat helpotusta. Kärkäisen mukaan tämä kuolleeksi tekeytynyt tunti upseeri arvon "rähinremmistä".

Kun tuli kotiutuksen aika, niin useita komppanioita koottiin Sotkamoon ja sieltä marssittiin Iisalmen kautta Pielaavedelle. Eräs toinen komppania oli määrätty marssimaan Lapinlahdelle. Marssi Pielaavedelle kesti kuusi päivää. Suojeluskunnan talolle "Suojalajaan" jätettiin kellariin aseet ja muut varusteet taas saliin. Olkamerkit leikattiin pois ja miehet saivat armeijan vaatteissa astua linja-autoon, joka sitten kuljetti heidät Kiuruvedelle. Kysyin Kärkäiseltä, että mitä aseet olivat. Hän vastasi, että pystykorvasta konekivääriin, sillä heidän komppaniansa oli konekiväärikomppania. Kysyin, että oliko heittämiä mukana, niin Kärkäinen vastasi kielteisesti. Pielaaveden "kerna" kuului Kärkäisen mukaan IKL:ään ja pääpukari oli paikallinen pankinjohtaja, mutta kun aseita oli paljon, niin niitä riitti jakoon eri puolille pitäjää. Kärkäisen kotikylällä tiedettiin vain Anttilan taloon kätkeytyistä kivääreistä. Tosin eräs Erkki Laukkanen väitti, kun hänellä oli tullut riitaa naisasiasta joidenkin kanssa, että hän kyllä saa heti muutaman konepistoolin. Hän kertoi sen minun kuullen, totesi Kärkäinen. Eräs toinen "parempi Laukkanen", Anton Laukkanen, joka oli kommunistipuolueen aktivisteja, puhui asiasta aivan oikeilla termeillä, että asekatkennässä oli kysymys joukko-osastojen täydellisistä aseista. Siis aseet varastettiin

Suomen valtiolta muiden varusteiden kanssa. Jos näille sotävastuusesta kärsiville olisi kerrottu, että vielä lähdetään sotaan, niin siitä olisi varmasti tullut kapina sotahulluja upseereita vastaan. Kun taas "tissirintamalla" olleet pankinjohtajat ja kirkkoherrat pelkäsivät työläisiä, niin haluttiin jemmata varusteet Suomen työläisiä vastaan.

Jos olisi ollut olemassa "neuvostouhka", niin miksi aseita ei palautettu valtiolle, kun "uhka" oli poistunut? Vai onko ymmärrettävä, että uhka on edelleenkin olemassa?

Olen tavannut Ruotsissa useita SS-miehiä. Keskusteluissa en huomannut koskaan, että heitä olisi kiinnostanut suomalaisten hyvinvointi. He halveksivat ruotsalaisia ja kutsuivat heitä "Runkku-Kustaan porukaksi". Sodan jälkeen SS-miehet pilasivat suomalaisten maineen, kun he tappoivat aika usein hinttareita. Näistä monet joutuivat pahimpiin töihin ja kuolivat työvammiin. Esimerkkinä voi mainita Henry Müllerin Vaasasta. Hän kuoli asbestiin Malmössä. Toiset SS-miehistä taas hakeutuivat amerikkalaisten ja länsisaksalaisten leipiin, joten heidän käsitöksensä isänmaasta on vähintään kummallinen.

No miten sitten oli toisen osapuolen laita? Minä en tosin tuntenut kuin yhden sukulaispojan, joka oli käpykaartissa. Hän palasi normaaliin siviililämään. Se on minulle tullut selväksi, että laajin isänmaallisuus on juuri työväenluokan keskuudessa. Mielestäni ne kommunistit, jotka olivat "kivääri-linjan" kannalla olivat ohran provokaattoreiden harhaanjohtamia. Yhden tällaisen provokaattorin Tahvo Timosen tunsin henkilökohtaisesti.

Wäinö Pietikäinen

Johan on markkinat!

Luuletteko te saatanan porvarit, että me hylkäämme omaisemme? Ei, niin me emme tee. Yhtälöön kuuluvat pienemmät sukupolvet ja suurten ikäluokkien eläkkeelle meneminen. Jos/kun kunnat jättävät heitteille osan laitoshoidon tarvitsevista, niin miten helvetissä ihmiset voivat hoitaa omaisiaan - ja olla täysipainoisesti töissä?

Ei onnistu. Ilman julkisesti tuettuja lastentarhoja ja laitoshoidon naiset eivät olisi näin runsaslukuisesti töissä. Mutta ehkäpä näiden yksityistäjien tarkoitus on siirtää naiset kotiin ja siirtyä ajassa sata vuotta taaksepäin?

On samantekevää kuka palvelu tuottaa - jos on varaa maksaa. Muutama kunta on siirtynyt yksityiseen palveluun terveydenhoidossa - ja hinta on muodostunut kalliimmaksi ensimmäisen vuoden jälkeen. Mikä osoittaa jälleen sen, että yksityinen palveluntarjoaja on tehokkaampi keräämään voittoja itselleen vaikka palvelu ei ole sen tehokkaampaa kuin julkisella puolella.

Täytyy olla sokea (tai Paavo Lipponen), jos ei havaitse globaalikapitalismin (globalisaation) johtavan USA:n kaltaiseen yhteiskuntaan. Vaihtoehtohan on palata sellaiseen kaupankäyntiin, missä olimme ennen EU:a. Oli tulli ym. määräyksiä. Jo aikoja sitten Karl Marx totesi, että taloudellinen liberalismi (eli globalisaatio) kuten nykyään sanotaan) ei johda vapauteen ja tasa-arvoon vaan vallan keskittymiseen ja riistoon.

EU on yritys täyttää suuryritysten taskut välittämättä siitä mitä tapahtuu enemmistölle kansalaisia. Tähän mennessä se on

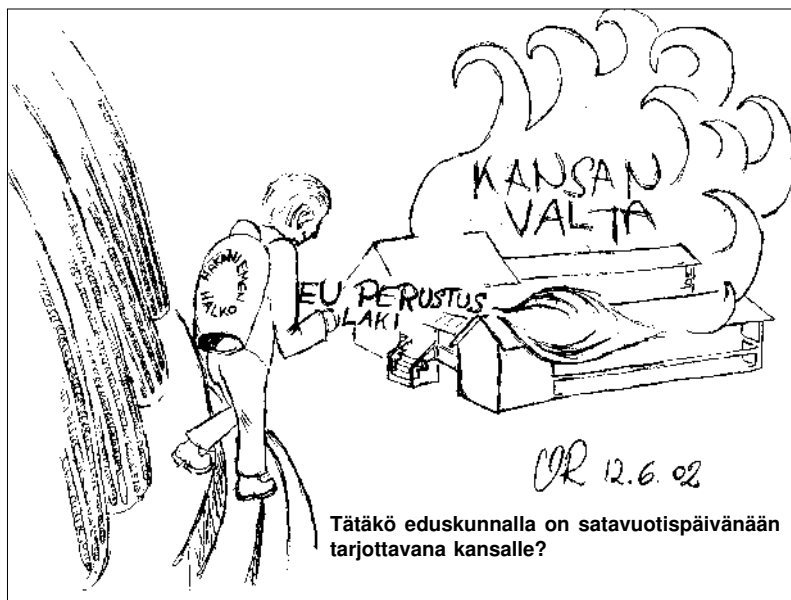
tarkoittanut huonompaa sosiaaliturvaa, työttömyyttä - ja jopa hoitajajonoja ja hoidotta jäämistä. Niitä asioita, jotka eivät kiinnosta EU-kiimaisia, joilla sokea voiton tavoittelun vimma on ollut - ja on ainoa päämäärä.

Suomen hallitus kaivaa omaa hautaansa, kun äänestyyttää eduskuntaa hyväksymään EU:n perustuslain. Ei osoita päättäväisyyttä juuttua jo Ranskan ja Hollannin kansojen hylkäämään ehdotukseen vaan tyhmää itsepäisyyttä. Tuo lakiin ei tule koskaan voimaan - siis miksi tämä teatteri? Eivät ranskalaiset tule hyväksymään mitään "vain pientä muutosta" uudessa versiossa EU:n perustuslaista. Se on turha toivo. Eikä tätä vanhaa hyväksyisi Suomen kansakaan - vaikka sen elitistiset edustajat saattavatkin tehdä niin.

EU:n piti olla myös vippaskonsti työttömyyteen. Toisin on käynyt. Eikä se ole ihmeikään sillä jo vuonna 1903 M. Hälleberg sanoi: "työttömyyden poistaminen on mahdotonta nykyisestä yhteiskunnasta, jossa tuotanto perustuu yksityisi omaisuuteen ja vapaiseen kilpailuun." Ja jatkoi: "Tämä kilpailu on omiainen siitä, että jokainen valtio koittaa voittoa toisen valtion... ja valloittaa kaikki ostajat." SDP:n liturgisit eivät varmaankaan ole kuulleet Forssan puoluekokouksesta?

On harhaluulo, että silloin puhuttiin pelkkää paskaa kuten SDP:ssa nykyään. Silloin työ-kansa vaati oikeuksiaan - ja niin tuli kahdeksantuntinen työpäivä, äänioikeus kummallekin sukupuolelle jne. Ei toki ilman lakkoja.

Hannu Alm
Helsinki

Tätäkö eduskunnalla on satavuotispäivänään tarjottavana kansalle?

SUURMIELENOSOITUS 09.09.2006 HELSINKI, KLO 15 Järjestötori ja musiikkia klo 13 alkaen.

Suomi on Euroopan Unionin puheenjohtajama 01.07.-31.12.2006. Suomen puheenjohtajuuskaudella tullaan tekemään monia merkittäviä päätöksiä. Esimerkiksi EU:n perustuslain tulevaisuus tulee ratkeamaan Suomen puheenjohtajuuskaudella.

Helsinki 2006-verkosto on perustettu kokoamaan yhteen järjestöjä ja aktiiveja, jotka haluavat tarjota vaihtoehtoja nykyiselle EU-politiikalle.

Verkosta yhdistävät teemat ovat:

- Oikeutta työelämään - ei uusliberalisille
- Oikeutta julkisiin palveluihin - ei yksityistämiselle
- Oikeutta turvapaikanhakijoille ja siirtolaisille - ei linnake-Euroopalle ja rasismille
- Oikeutta ja rauhaa - ei sotilasliitoille ja sodille
- Oikeutta luonnolle ja ihmisille - loppu maailman tuhoamiselle

Varaa itsellesi aikaa osallistua tähän tärkeään tapahtumaan

Tukea **Kansan äänelle**

Hannu Kautto 20,00 e, Reijo Katajaranta 10,00 e, Eira Kärki 15,00 e, Eero Hakso 15,00 e, Hannu Alm 10,00 e, Juha Kieksi 10,00 e, Heikki Männikkö 50,00 e, Armeijaton Suomi 60,00 e, Waino Pietikäinen 57,60 e, lipaskeräyksellä Waino Pietikäinen 49,00 e, Kalevi Wahrman 10 e, Timo Nieminen 20 e, Esko Auervuolle 10 e, Matti Laitinen 5 e, Paavo Heikkinen 20 e.

OKO 554114-227966

Ilmari Huuskonen: Rasaloukku

Ilmari Huuskonen on julkaissut korkeasta iästään huolimatta romaanin Rasaloukku (Pilot kustannus, sivuja 137). Saavutus on melkoinen, kun vuosia on Ilmarilla mittarissa jo 85.

Ilmari on toiminut koko ikänsä työväenliikkeessä. Kirja on selkeästi omaelämäkerrallinen. Hän on kokenut sodan ja rauhan ajat, julkisen ja maanalaisen toiminnan ajat. Myös hänen isänsä oli kivimiehenä tärkeissä tehtävissä Kivityöntekijöiden liitossa 1900-luvun alkuvuosikymmeninä, joten Ilmarilla on itsensä ja isänsä puolesta kerrottavaa – ja se on tämän kirjan paras puoli.

Joissakin kokouksissa me nuoremmat olemme joskus erehtyneet kuvittelemaan työväenliikkeen sadan vuoden takaista nousua helpoksi. Ilmari on aina torjunut päättäväisesti tämän käsityksen. Ilmari on kirjallaan jälleen kerran osoittanut, että viime vuosisadan alun työväenliike kävi ankaraa luokkataistelua, kävi laajoja ja pitkiä lakkoja eikä se saanut mitään ilmaiseksi. Tämän asian esiintuomisesta voimme olla Ilmarille kiitollisia. Samalla poistuu se tavanomainen puute, kun puhutaan työväenliikkeen veteraaneista – aina me valitamme, että se ja se veteraani on jäänyt haastattelemaan vanhoina päivinä. Ilmarin kohdalla tätä puutetta ei ole. Ilmari on kirjassaan sanonut kaikki asiat itse.

Kirjaa kuitenkin vaivaa pieni epätasaisuus. Mikään yhtenäinen

tarina se ei ole. Alun osuus on parasta kirjassa, jossa Ilmari Huuskonen keskittyy nimenomaan työväenliikkeen historian esittelyyn. Sitten hän liukuu omaelämäkerrallisiin seikkailuihinsa ja omien naisuhteidensa esittelyyn. Kirjasta ei siis puutu väriä, mutta ainakaan itse en olisi välittänyt niin tarakoista naisuhteiden kuvaamisista. Kirjansa lopussa kirja muuttuu päiväkirjamerkinnoiksi, joissa Ilmari käsittelee edelleenkin omaa yksityiselämänsä, mutta pohtii myös toisen maailmansodan historiaa Kansan äänen vuoden 2005 kirjoitussarjojen valossa. Tämä on täysin ymmärrettävää, onhan tuon sodan tähtynyt olla Ilmarin ikäluokan elämässä täysin keskeinen kokemus. Poliittisissa muisteluissaan hän ei enää nykyajan kommunistisen liikkeen ongelmiin pääse uppoutumaan, mutta sitä tuskin voisi häneltä enää vaatiakaan.

Kaiken kaikkiaan Ilmari Huuskosen Rasaloukku on värikkäästi kerrottu tarina, josta joku elokuvantekijä varmasti saisi helpostikin aikaiseksi elokuvan käsikirjoituksen. Siinä elokuvassa olisi työväenliikkeen historiaan sekoitettuna sotaa, seksiä ja tiukoja tilanteita. Mainio ja kansaan menevä toimintaelokuva siis.

Kirjaa kannattaa kysellä suoraan Ilmari Huuskoselta. Yhteyshetimit saa vaikkapa lehtemme kautta.

Reijo Katajaranta

Infotilaisuus EU:n perustuslaista Hamina torilla lauantaina 19.8. klo 11 - 13. Tilaisuudessa käytämme kaiutinlaitteita ja jaamme Kansan ääni-lehteä. Paikalla mm. EUVKr:n puheenjohtaja Heikki Männikkö, valtiotieteiden tohtori Pekka Tiainen, Kansan äänen päätoimittaja Reijo Katajaranta ym. Tervetuloa.

Infotilaisuus EU:n perustuslaista Turun torilla lauantaina 26.8. klo 11 - 13. Tilaisuudessa käytämme kaiutinlaitteita ja jaamme Kansan ääni-lehteä. Paikalla mm. EUVKr:n puheenjohtaja Heikki Männikkö, valtiotieteiden tohtori Pekka Tiainen, Kansan äänen päätoimittaja Reijo Katajaranta ym. Tervetuloa.

Muutosvoimat Suomi rp:n sääntömääräinen liittokokous

Helsingissä torstaina 29.6.2006 klo 18.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67.

Käsitellään sääntöjen määräämät liittokokousasiat. Kokoukseen saavat Muutosvoimat Suomi rp:n jäsenjärjestöt lähettää edustajia seuraavasti: Rekisteröidyt puolueet 15 edustajaa ja muut järjestöt 5 edustajaa. Valtakirjojen tarkastus kokouspaikalla alkaa klo 17.45. Muutosvoimat Suomi rp:n hallitus kokoontuu samassa paikassa klo 17.00.

Tervetuloa kokoukseen

SFT toimii

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerkillä sunnuntaina 17.09.2005. Kokoontuminen Herttoniemen metroasemalla Apteekin edessä, josta lähdetään henkilöautoilla Santahaminaan klo 11.00. Ilmoittautuminen 10.9. mennessä Esko Auervuolle puh. 09-694 9307(040-707 3576) tai Timo Kangasmaalle 040-5858508.

□ □ □

Marxilaisen filosofian opintopiiri Hämeenlinnassa ma 22.6. klo 18.00 Hämeenlinnan sivistys- ja kulttuurityö ry:n tiloissa, Parolantie 6. Dialektiikasta alustaa Heikki Männikkö.

Onko Suomen Työväenpuolue vastaus nykyiselle kovalle talous-jayhteiskuntapolitiikalle
Seminaari ja keskustelutilaisuus lauantaina 16.9.06 Helsingissä Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67 klo 11.00.

Alkuvuodesta käynnistetty keskustelu mahdollisesta Suomen Työväenpuolueen organisoimisesta on herättänyt laajaa mielenkiintoa. Tällä hetkellä maassamme ei ole sellaista poliittista voimaa, joka uskottavasti esittäisi vastapainon nykyiselle uusoikeistolaiselle politiikalle. Tässä seminaarissa teemme yhteenvedon käydystä keskustelusta.

Tervetuloa keskustelemaan ja päättämään asioista:
Kansanvalta työryhmä

Aino on poissa

Toverimme Aino Hakulinen poistui keskuudestamme 14.4.06. Maa-iskuussa Aino vietti 80-vuotispäiväänsä. Aino tuli aktiiviseen järjestötoimintaan heti 60-luvun alussa, kun perustettiin Hermannin naiset. Sen jälkeen hänet nähtiin kaikissa tilaisuuksissa, katutapahtumissa, myyjäisissä, kokouksissa

yms. riennoissa. Hän teki järjestöissä perustyötä. Oma itsensä hän oli myydessään arpoja tai vaikkapa kerätessään rahaa solidaarisuustyöhön. Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston työhön Aino tuli mukaan alusta saakka. Näinä vuosina oli useita kampanjoita, joissa keräsimmme mm. kadulla kannattajakortteja joko puolueen perustamiseksi tai presidenttiehdokkaan asettamiseksi. Silloin olimme aina Ainin kanssa kadulla. Kun monet muut väsyivät, oli Aino aina valmis työhön. Suuri joukko järjestötovereita jää kaipaamaan ja muistelemaan ahkeraa toveriaan.

Ainin muistoa kunnioittaen
Hermannin naiset ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Helsingin piiri ry

Kokouksia

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous pidetään torstaina 17.8.-06 Helsingissä, Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 klo 18.00. Käsitellään syyskauden toimintaa, keskustelua "Suomen Työväenpuolueesta", Kansan äänen syysseminaarin järjestämistä, 9.9.06 suurmielensoitukseen osallistamista, vuoden 2007 eduskuntavaaleja sekä tiedotuskampanjaa "Koveneva talouskilpa ja EU:n perustuslaillinen sopimus haasteina työkansan demokraattisille oikeuksille ja toimeentulolle". Tervetuloa paikalle.

Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston johtokunnan kokous pidetään torstaina 24.8. klo 18.00 Männikköllä, os. Vellamonkatu 6 A1. Käsitellään: osaston järjestäytyminen, 9.9. suurmielensoitus, Suomen Työväenpuoluekeskustelun nykyvaihe sekä vuoden 2007 eduskuntavaalit.

Myöhästyneitä vappu-tervehdyksiä

Tampere

Risto Koivula
Vejas Koivula
Zemyna Koivula

Kuopio

Helvi Heinonen Tanski

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry:n vuosikokous

19.06.2006 klo 18.00 Helsingin Kirvesmiesten toimitiloissa osoite Mäkelänkatu 8 Helsinki.
Käsitellään sääntöjen mukaiset vuosikokousasiat.

JULKAISIJAT:

EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELINJA TILAUKSET

040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPIIKKA:

Kangasalan Lehtipaino

Kansanääni

Helsingin
Lähiradiossa

100,3 MHz

Keskiviikkona

- 28.06.2006

- 23.08.2006

- 20.09.2006

- 18.10.2006

klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielisiä aineistoja korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominfo.pp.fi

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivulla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Tuhopoltoilla tehdään politiikkaa

Perjantaina 5.5.06 illalla helsinkiläiset huomasivat paksun savun nousevan keskikaupungin suunnasta. Monet arvasivat jo ennen ylimääräistä uutislähetystä, että VR:n makasiinit olivat tulossa. Tuhopolttaja oli iskenyt. Media pyrki välittömästi yhdistämään tapahtuman vappuyönä makasiineilla tapahtuneeseen "prekariaatti" - yms. nuorison vappujuhlintaan. Yhteyttä tapahtumien välillä ei kuitenkaan ole löydetty.

Maanantai aamuna 29.5.06 vuorostaan syytettiin tulipalo Porvoon vanhassa tuomiokirkossa. Niin makasiinit kuin Porvoon tuomiokirkkokin olivat historiallisesti ja kansallisesti hyvin arvokkaita kohteita.

Makasiinien tuhopolton rikollista luonnetta ei vähennä se, että rahamiespiirit olivat jo määränneet rakennukset pitkän "kädenväänön" jälkeen purettaviksi.

Tuhopoltoja on ollut aiemminkin.

Natsien valtaannousun pahin este 30-luvun Saksassa oli kommunistinen puolue. 25.1.1933 kommunistit järjestivät Berliinissä Hitlerin valtaannousun estämiseksi mielenosoituksen, johon osallistui yli 130.000 osanottajaa. Helmikuun 28 p. 1933 syytettiin tuleen Berliinin valtiopäivätoimiston, joka osoitettiin Göringin organisoimaksi syytettiin natsilehdissä kommunisteja. Näin fasistit saivat "syn" kohdistaa terrorinsa ensinnä kommunisteihin ja sittemmin myös sosiaalidemokraatteihin.

Kuuluksa tuhopoltto Suomessa tapahtui elokuussa 1940. Talvisodan jälkeen perustettu Suomen ja Neuvostoliiton rauhan ja ystävyyden seura, johon vuoden loppuun mennessä liittyi lähes 40.000 jäsentä, järjesti voimakasta sodanvastaista toimintaa. Seuran 8.8.40 Hakaniemen torilla järjestämässä suuressa sodanvastaisessa mielenosoituksessa syy-

tettiin tuleen torilla sijainneet suuret halkopinot. Myöhemmin ilmeni monia seikkoja, jotka osoittivat silloisen valtiollisen poliisin olleen tuhopolton organisoija. Ennen kuulemaansa "Saksan Vileksi" kutsuttu laitapuolen kulkija tunnusti poliisien palkanneen hänet syyttämään halkopinon tuleen. Teosta kuitenkin syytettiin kommunisteja. Tätä käytettiin yhtenä tekosynä myöhemmin joulukuussa tapahtuneeseen seuran lakkauttamiseen.

Porvoon tuomiokirkon tai VR:n makasiinien polton taustalla ei tietenkään ole Berliinin valtiopäivätoimiston tai Hakaniemen halkopinon kaltaista yhteistä nimittäjää, mutta yhteismitallisuutta niille kyllä löytyy. Meidän yhteiskuntajärjestyksemme on synnyttänyt sosiaalisen turvattomuuden, työttömyyden ja näköalattomuuden tilan, joka helposti johtaa epätoivoisiin tekoihin. Kyse on yhteiskunnan sairaudesta, jota hallitseva eliitti ei kykene korjaamaan. Mutta välittömästi tällaiset tapahtumat kelpaavat yhteiskunnan valtaapitäville aiheiksi "turvatoimien", urkinnan ja voimankäytön tehostamiseen. Suurenuslasin alle asetetaan ne, jotka organisoivat toimintaa sen puolesta, että nykymenoon saataisiin muutos.

Ei ole todistettu keisari Neronkaan syyttäneen Rooman paloa v. 64, mutta siitä kuitenkin saatiin aihe kristittyjen vainoihin. On syytä pitää mielessä, että yhteiskuntamme on sairas.

HM/Kä

DSL:n liittovaltuusto kokoontui

Vuoden kansalaisvaikuttaja Kalle Kuittinen (kuva Leo Partanen)

Demokraattinen sivistysliitto piti liittovaltuustonsa kokouksen 27.5.06 Helsingissä. Kokouksessa Kansan äänen julkaisujärjestöjä edusti Kalevi Wahrman.

KUPRUUA ei tarvita

Demokraattisen sivistysliiton liittovaltuuston mielestä valmisteluissa olevan kunta- ja palvelurakennemuutoksen (kupru) uhkaa kulttuurin, sivistys- ja opetus-toimen toimintaedellytyksiä.

Uudistuksen valmistelijat puhuvat avoimesti, että opetus- ja sivistystoimesta "vapautuvia resursseja" tarvitaan muiden palvelujen tuottamiseen. Kuitenkin jo nyt koulutoimi on ahdingossa; ei ole riittävästi opetushenkilökuntaa, luokkakoot ovat

kestämättömän suuria, erityis- ja tukiopetus on supistettu olemattomiin. Kirjastotoimi ja muut kulttuuripalvelut ovat useissa kunnissa ajettu minimaaliselle tasolle eivätkä kokemukset tilaajatuottajia mallista kulttuurin alalla ole osoittautuneet hyviksi.

Kunta- ja palvelurakennemuutoksen perimmäinen tavoite – julkisten palveluiden kilpailuttaminen ja yksityistäminen – ei yksinkertaisesti sovi sivistys-, kulttuuri- ja opetustoimintaan. Niinpä koko hankkeesta on luovuttava.

Kansalaisvaikuttaja 2006

Demokraattisen sivistysliiton liittovaltuusto nimisi **Kalle Kuittisen** vuoden kansalaisvaikuttajaksi. Nimityksellä liittovaltuusto haluaa kiinnittää huomion

siihen merkittävään panokseen kansansivistystyölle, jonka Kalle on antanut.

Tänä keväänä tuli 60 vuotta siitä, kun Kalle aloitti uransa Kemin opintojärjestön työntekijänä. Pitkän uransa aikana hän on toiminut kaikissa työväenliikkeen sivistysliitoissa, ensiksi TSL:ssä, sitten hän ollut perustamassa KSL:oa ja DSL:oa. Edelleen Kalle on Demokraattisen Sivistysliiton liittovaltuuston jäsen.

Kalle Kuittisen toiminnassa on aivan erityisellä paikalla ollut työväenliikkeen historia ja sen tutkiminen. Niinpä hän onkin arkistojen tuttu asiakas. Historian ohella Kallen sydäntä lähellä on työväen kulttuuri koko kirjossaan. Kiinan ja venäjän kielen taitajana Kalle on voinut toimia näiden maiden olojen, kulttuurin ja tapahtumien kertojana ja välittäjänä.

Nimeämällä Kalle Kuittisen vuoden kansalaisvaikuttajaksi DSL:n liittovaltuusto haluaa korostaa järjestöllisen sivistystyön merkitystä ja asemaa myös nyky maailmassa. Samalla toivomme, että Kalle jaksaa vielä olla antamassa neuvojaan ja välittämässä kokemuksiaan tämän päivän järjestöjen opintovastaaville ja muille sivistystyöntekijöille.

"Eteenpäin sivistyksen voimalla" toteaa Kalle Kuittinen!

Putin puheessaan venäläisille: Yhdysvaltain ja Venäjän välinen jännitys lisääntyy

New York, 22.5. (WSWS) - Venäjän presidentti Vladimir Putin piti toisen maailmansodan päättymisen 61. vuosipäivän yhteydessä 10.5.2006 Moskovassa venäläisille osoitetun puheen, jossa hän toi esille kylmän sodan faktisen jatkumisen ja Yhdysvaltain ja Venäjän välisen jännityksen lisääntymisen.

"Toveri Susi tietää, kenet syö. Hän syö kenet haluaa eikä kuuntele muiden mielipiteitä. Eikä hän selvästikään aio kuunnella ketään vastaisuudessaakaan", sanoi Putin puheessaan, jonka kohde ei jäänyt kenellekään epäselväksi. Putin viittasi tällä tavoin puheessaan ensimmäistä kertaa selväsanaisesti Yhdysvaltain mielettömään maailmanvalloituspolitiikkaan ja sen käynnistämiin ja meneillään oleviin järjestöihin sotiin.

Putin otti esille myös Yhdysvaltain tekopyhät ihmisoi-keusasettamukset. "Yhdysvaltain paatokselliset puheet ihmisoi-keuksista ja demokratiasta ovat joutuneet lokaan samalla kun Yhdysvaltain oma etu vaatii juuri näiden pyhiksi julistettujen arvojen rikkomista".

Putin totesi, että ns. kylmä sota ei ole ohi. Päinvastoin. Asevarustelu kiihtyy. "Mitä voimakkaammat asevoimat meillä on, sitä vähemmän painetta maahamme kohdistuu." sanoi Putin. "Haluaisimme suunnata taloudelliset voimavaramme rauhanomaiseen rakentamiseen, mutta joudumme pakon edessä kiinnittämään yhä suurempaa huomiota asevoimiemme kehittämiseen".

Putin viittasi myös Yhdysvaltain presidentti George W. Bushin ja varapresidentti Dick Cheneyyn useisiin viimeaikaisiin lausuntoihin, joissa on röyhkeällä ja sivistymättömällä tavalla puututtu Venäjän sisäisiin asioihin. "Nuo lausunnot ovat sisäläneet suoranaista uhkailua."

Yhdysvallat ei ulkopoliittisissaan tunne muita keinoja kuin voiman ja väkivallan käytön, totesi Putin puheessaan.

WSWS / Patrick Richter / KOMINFORM (tiivistelmä)

Chavez: Sosialismi on ainoa tie barbarismin voittamiseksi

Lontoo, 14.5. (GRANMA) — Venezuelan presidentti Hugo Chavez sanoi sunnuntaina Lontoossa, että sosialismi on ainoa tie barbarismin voittamiseksi ja sen kohtalokkaan suunnan muuttamiseksi, joka on viime vuosikymmenten aikana aiheuttanut ihmiskunnalle suuria kärsimyksiä.

Chavez puhui Pohjois-Lontoossa sijaitsevassa Camden Centerissä tilaisuudessa, jossa oli läsnä englantilaisia julkisuuden henkilöitä ja Venezuelan nykyistä hallitusta tukevia ryhmittymiä.

"Ottakaamme pääaiheeksi sosialismi, keskustelkaamme siitä. Uskon, että sosialismien taannoiset epäonnistumiset johtivat talouden virheellisistä analyyseistä. Tällä vuosikymmenellä sosialismin tulee vakiinnuttaa toimivat käytännön sovellukset, jossa ihmisen asema on vakaasti turvattu", korosti Chavez.

"Tällä hetkellä globaalit haasteet lähtevät kansanmurhasta ja moraalittomasta, sairaasta ja korruptoituneesta eliitistä, joka saa keskeisen käyttövoimansa Yhdysvalloista eikä tällä maailman valtaamiseen tähtäävällä mielettömyydellä näytä olevan mitään rajoja", sanoi Chavez.

Chavez viittasi Yhdysvaltain aikeisiin hyökkäyksiin Iranin. "Tämän järjettömän hyökkäyksen seurauksena mm. öljyn barrelihinta nousi nopeasti yli sadan dollarin, mikä merkitsisi kaikkein suurinta vahinkoa Yhdysvalloille itselleen, totesi Chavez.

Chavez nimitti Yhdysvaltain nykyistä presidenttiä murhaajaksi ja syylliseksi kansanmurhiin. Niin sanotussa taistelussa terrorismin vastaan Yhdysvallat on nykyisin itse maailman suurin terroristi, sanoi Chavez ja viittasi esimerkin vuoksi CIA-agentti Louis Posada Carrilesin suorittamaan kuubalaisen matkustajalentokoneen räjäyttämiseen kaksikymmentä vuotta sitten.

GRANMA/KOMINFORM